

Bahai Dini Hakkında Açıklamalar.....	3
GİRİŞ.....	3
BİRİNCİ BÖLÜM.....	3
BAHAÎ TARİHİ.....	3
HZ.BAHAULLAH.....	4
ÖRNEK KİŞİ.....	6
EMRİN VELİSİ.....	7
İKİNCİ BÖLÜM.....	8
HZ. Bahauallah'ın Öğretileri.....	8
TANRI.....	8
GERÇEĞİN ARAŞTIRILMASI.....	11
HZ. BHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER:.....	12
KİŞİ.....	14
SEVGİ.....	14
HİZMET.....	15
DUA.....	15
ORUÇ.....	15
ACI ÇEKME.....	16
ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYAT.....	16
ÇALIŞMA.....	17
ÖĞRENİM.....	17
PERHİZ KURALLARI.....	17
EVLİLİK.....	17
İŞBİRLİĞİ.....	18
HZ.BAHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER.....	18
HZ: BHAULLAH'IN SAKLI SÖZLERİ'NDEN.....	19
TOPLUM.....	20
ÖĞRENİM ZORUNLULUĞU.....	20
ERKEK VE KADIN İÇİN EŞİT HAKLAR.....	21
EVRENSEL DİL.....	21
DİN VE BİLİM.....	21
ZENGİNLİK VE YOKSULLUĞUN SINIRLANMASI.....	21
BİRLEŞİK DÜNYA DEVLETİ.....	22
DÜNYA BARISI.....	23
HZ: BHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER.....	23
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM.....	24
BAHAÎ İDARİ DÜZENİ.....	24
BAHAÎ İDARESİ.....	24
DİN ADAMI OLMAYAN DİN.....	25

MAHALLİ RUHANİ MAHFİL	25
RUHANİ MAHFİLİN GÖREVLERİ	26
MAHFİL ÜYELERİ	26
MEŞVERET	26
ON DOKUZ GÜN ZİYAFETİ	27
BAHAİ TAKVİMİ	27
MİLLİ RUHANİ MAHFİL	28
YÜCE ADALET EVİ	29
HÜKÜMETE SADAKAT	29
TANRI EMRİNİN ELLERİ	29
BAHAİLER ARASINDA BİRLİK	30
MABETLER (MESRUK'ÜL EZKAR)	30
FONLAR	31
KUTSAL GÜNLER	31
BAHAİ TOPLUMUNA KATILMAK	31
HZ: BAHALLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER	32

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bahai Dini Hakkında Açıklamalar

GİRİŞ

Nisan 1963'te Londra'daki Albert Hall' da büyük bir kongre toplandı. Bu kongreye dünyanın her köşesinden kadın, erkek binlerce kişi katıldı. Aralarında Amerikalılar, Meksikalılar, Brezilyalılar, Afrikalılar, Endonezyalılar ve Avustralyalılar vardı. Bu olağanüstü toplantıya katılanlar arasında Laponya' dan İspanya'ya kadar Avrupalılar da görülmüyordu.

Balkondan aşağıyı seyrederken, bu kongrede bulunanların her milleti, her ırkı ve dini temsil ettiklerini görüyorum. Ama bu toplantının en harikulâde yönü, bütün insanların aynı görüşte birleşmiş ve aynı hedefe doğru yürümekte olmalarıydı. Bu hedef “ insanlığın birliği” idi.

İnsanlık tarihinde ilk defa olarak gezegenimizin her köşesinden insanlar, aralarındaki anlaşmazlıkları çözmek için değil, tam bir anlaşma içinde çalışmak amacıyla bir araya gelmişlerdi.

BİRİNCİ BÖLÜM

BAHAİ TARİHİ

1844 yılında tozlara bulanmış yorgun bir yolcu Şiraz'ın kapılarına vardı. Yüreği mıknaşa tutulmuş gibi İran'ın güneyindeki bu kente yönelmişti. Allah'ın kendisini aradığı Şey'e ulaştıracağına inanarak geliyordu.

Yolcu uzun yıllardan beri kendini Eski Kutsal Kitaplar da geleceği bildirilen Büyük Öğreticinin görünmesine ilişkin simgeleri ve tarihleri incelemeye vermişti. Sonunda vakit gelince O'nu aramaya koyulmuştu. Çünkü Görünecek Olanın birçok kimsenin umduğu şekilde gelmeyeceğini biliyordu. Kutsal Kitap'lardaki simgeler sembolikti ve O'nun gelişi dünya insanlarına dış görünüşte mucizevî olaylarla müjdelenecekti. O kendisinden önceki bütün Tanrı Habercileri gibi insanlar arasından doğacak ve ancak ruh gözleri açık olanlar O'nu tanıyacaktı. İnsanların çoğu O'nu inkâr edecek ve kendi çağının yerleşmiş değer yargılarını altüst eden yepyeni bir “Haber” getirdiği için O'na eziyete bulunacaktı.

Yolcu, arayışına başlamadan önce تنها bir yere çekilerek bir aydan fazla duaya ve murakabeye dalmıştı. Her türlü dünya bağlarından sıyrılarak bütün güveni ile Tanrı'ya yönelmişti. Çünkü Allah'ın yardımı olmadan aradığını bulamayacağını biliyordu.

Dua ve murakabe ile geçen bu süreden sonra İran'ın ve şimdi kapılarına vardığı bu küçük kentin karşı konulmaz bir şekilde kendisini çektiğini hissetti. Kent kapısına doğru bakarken zihnine acayip düşünceler doluyordu. Buradan nereye gidecekti? Bu çetin arayış ne kadar sürecekti? Birdenbire harikulâde bir kişi gördü. Bu, sanki gelişini bekliyormuş gibi parıldayan yüzünde bir gülümseme ile onu selamlamaya gelen genç bir adamdı. Yolcu şaşırılmıştı. Bu genç kimdi ve geleceğini nereden biliyordu? Gözleri bu genci gördüğü anda içinde anlayamadığı duygular kıpırdaşmaya başladı. Genç adamın duruşundaki vakar ve davranışlarındaki tatlılık, yolcu üzerinde ani ve silinmez bir etki yarattı.

Genç, yolcuyla sanki eski dostuymuş gibi karşılayıp “ hoş geldin” dedi ve evine davet etti. Genç adamın çekiciliğine karşı koyamayan ve bu acayip karşılaşmadan hâlâ şaşkın bulunan yolcu O'nu izleyerek kente girdi ve mütevazı bir evin kapısına vardı. Burada taze çiçeklerin güzel kokusu ile dolu üst kattaki bir odada genç ev sahibi, uzun yolculuğunun tozlarından arınması için yolcunun ellerine su döktü ve yine burada, yolcu kendi sözleri ile kaleme aldığı o unutulmaz gecede Ev Sahibi'ni, bulmak için yollara düştüğü kimse olarak tanıdı ve kabul etti.

Yolcu, geçen saatlerin farkında olmaksızın bütün gece boyunca Efendisi'nin ayakları dibinde otururken, yeni bir Din'in bu ilk mümini, gelecekteki harika olayları görür gibi oluyordu. Ona şunlar söylendi:” Bu gece ve tam bu saat, gelecekte bayramların en büyüğü ve en önemlisi olarak kutlanacaktır.”

“Yüreğindeki emele kavuşmak için lütuf gösterip yardım eden Tanrı'ya şükürler et... Başlangıçta ons ekiz can kendiliklerinden Beni kabul etmeli ve Zuhurumun doğruluğunu tanımalı. Bunların her biri kendi başlarına, uyarılmadan ve çağrılmadan Beni arayıp bulmalı...”

Kısa bir süre içinde ilk on sekiz mürit, her biri başka şekillerde ve kendi başlarına, zuhurunu bekledikleri Öğreticiyi aradı ve tanıdılar. Sayıları tamamlandıktan sonra müjdeyi bütün ülkeye yaymak için gönderildiler. Efendileri onlara Kendisinin, O'ndan çok daha ulu olan ve dünyanın çeşitli halklarını ve milletlerini bir araya getirip bütün Kutsal Kitaplarda vaat edilen “insanlığın birliğini” kuracak olan bir başka Tanrı Habercisi'nin

Zuhuru'nu öğretecek olan "Bab (kapı)" olduğunu bildirdi. Kendi görevinin, bu Ulu Haberci'nin gelişine hazırlamak olduğunu bildirdi.

Hz.Bab, yeni Din'in muştusunu ilân etmek için yola koyulan müritlerine şöyle söyledi;"Sizler, bu günde Tanrı'nın adını taşıyanlarınsınız... Bedeninizin uzuvları bile amacınızın yüceliğine ve bağlılığınızın yüce niteliğine tanıklık etmelidir... Sizleri azametli bir Gün'ün doğuşuna hazırlıyorum. Bu ülkeye bir uçtan bir uca dağılın, sağlam ayaklar ve kutsanmış yüreklerle O'nun gelişine yol hazırlayın."

Hz. Bab'ın Haberi büyük bir gürültü kopardı. O, sürekli olarak Kendisinden sonra Gelecek Olan'ı haber verdiği halde, azizlere yaraşan yaşantısı ve güzel öğretileri, O'nu tanıyan veya sözünü duyan binlerce kimsenin yüreğine olağanüstü bir bağlılık ilham etti. O'nun Haberi ülkenin her yönüne yayılarak toplumun her katından insanı kendine çekti. Hükümdar bile sarayına ulaşan çeşitli raporları duymazlıktan gelemedi ve başkentin en bilgili ve güvenilir din bilginini, Hz. Bab'ın iddiasını incelemeye gönderdi. Büyük bilge, Hz. Bab'ın makamını kabul erek Hükümdar'a haber yolladı ve bundan böyle hayatını yeni bulduğu Efendisi'ne hizmet etmekle geçireceğini bildirdi.

Ama din adamlarının çoğunluğu, öğretileri kendi mevkilerini sarsan ve iki yüzlülüklerini açığa çıkaran Hz. Bab'a şiddetle karşı çıktılar. O'nu minberlerden "kâfir, Tanrı ve din düşmanı" ilan ettiler. Fanatik halk topluluğunun taassup ve nefretini kışkırtmak için durmadan uğraştılar. Taraftarlarından binlercesi işkencelerle öldürüldü. Kendi de altı yıllık Elçiliği üresince sayısız eziyetlere katlandıktan sonra otuz yaşında iken halkın önünde idam edildi. Sonuna kadar sükûnet ve sıdk içinde bulunan Hz.Bab, artık nidanın yükseldiği ve Habercisi olduğu Vaad Edilen Kişi'yi kabule pek çok kimsenin hazır olduğu güvenci içinde, Emri uğruna hayatını seve seve feda etti.

HZ.BAHAULLAH¹

Hz. Bahauallah 1863'te Emri'ni ilan ettiğinde Hz. Bab'ın Zuhuru'nu izleyen baskılar sona ermemişti. Hz. Bahauallah İran'ın sayılı ailelerinden birine mensuptu. Hükümette vezir olan babası, O'nun başka çocuklardan farklı olduğunu ilk gören kişiydi; kısa zamanda başkaları da O'nda büyüklük belirtileri görmeye başladılar. Hz. Bahauallah henüz çocukken bilgisi ve Kutsal Kitaplar'ın çapraşık bölümlerine olağanüstü vukufu ile ün yaptı. İnsanlar sorularını O'na getiriyor, din bilginleri O'nun konuşmalarını dinleyerek bilgeliği karşısında şaşkın kalıyorlardı. Onları en çok şaşırtan şey Hz. Bahauallah'ın hiçbir öğretmeni olmaması ve okula gitmemiş bulunmasıydı. Ama her çeşit insanı O'na çeken yalnız bilgeliği değildi. Sevecen tabiatı ve büyüleyici alçak gönüllüğü ile kendini tanıyanların kalplerini kazanıyordu.

Büyüdükçe, ezilmişlerin savunucusu ve yoksulların sığınağı olarak tanındı. Etrafı her zaman insanlarla çevriliydi. Çocuklar ise O'na çok bağlıydılar. Varlık ve rahatlık içinde büyüdüğü halde çevresindeki maddi şeylere ilgi göstermez, servetinden ihtiyaç sahiplerine bol bol dağıtırdı. Doğanın güzelliklerini sever ve sık sık kırlarda gezerdi.

Babası öldüğünde hükümet O'nun vezirliğini Hz. Bahauallah'a vermeyi önerdi, fakat O kabul etmedi. Baş vezir buna şaşmadı ve şöyle söyledi: " Böyle bir mevki O'na lâıyk değildir... O'nu anlamıyorum, fakat O'nun düşünceleri bizimkiler gibi değil."

Hz. Bab Şiraz da ilâhi görevini ilk müritlerine açıkladığı zaman Hz. Bahauallah Tahran'da idi. Fakat yeni haber Hz. Bab'ın ilk müridi aracılığı ile Hz Bahauallah'a ulaştı ve Hz. Bab ile hiç karşılaşmamış olduğu halde asla duraksamadan iman etti. O sırada yirmi yedi yaşında idi.

Hz. Bahauallah, Hz. Bab'ın Dini'ni benimsedikten sonra Dinin öğretilerini yaymaya ve O'nu izleyenlerin acılarını paylaşmaya girişti. Çok geçmeden bütün varlığına el konuldu ve " Siyah Çal" denilen bir yer altı zindanına atıldı. Yüz elli katil ve eşkiyanın hapsedildiği bu zindan dışarıya yalnız girdikleri kapı ile açılıyordu. Hz. Bahauallah bu iğrenç yerde dört ay kaldı ve boynuna geçirilen ağır zincirlerin izini hayatının sonuna kadar taşıdı.

Bu karanlık zindandadır ki, Hz. Bahauallah ilk defa Kendinden insanlığa doğru akacak olan vahyin tam olarak farkına vardı. Yumuşak yürekli Hz. Bab şehit edilmiş ve taraftarlarından binlercesi o güne kadar yeni Din uğruna hayatlarını feda etmişlerdi. Geriye kalan, evlerinden barklarından olmuşlardı, kalpleri kırgın birkaç kişi ise düşmanlarınca aranıyordu. Fakat Hz. Bahauallah Tanrı Emri'ni Ulu Ağacı'nın şehit kanları ile sulandığı ve bütün dünya milletlerini kendi gölgesi altında toplayana kadar büyümesini hiçbir şeyin durduramayacağını biliyordu.

Dört ay sonra çok ağır hastalandı, öleceğini sanarak O'nu zindandan salıverdiler, fakat vatanından sürdüler. Dostlarının yüreklerinde öylesine büyük bir sevgi uyandırmıştı ki, bazıları gönüllü olarak O'nunla birlikte sürgüne gittiler. Genç eşi ve çocuklarından ikisi sürgünde yanındaydılar. Üçüncü çocuğunu ise dostları ile bırakması

¹ "Bahauallah"ın sözlükteki anlamı "Tanrı'nın İzzeti"dir.

gerekecekti. Çok küçük olduğu için, yeterli yiyecek ve giyecekleri olmadan kara kışta doruğu karlı dağlar üzerinden yapılacak yolculuğu meşakkatine dayanabileceğine hiç kimse inanmıyordu.

Hız. Bahauallah on yıl Bağdat'ta² sürgün kaldı. Oraya vardığında sağlığı bozulmuş, maddi varlığını kaybetmiş ve kâfir olarak damgalanmıştı. Ama çok geçmeden her çevreden ve mezhepten insanlar O'nun huzuruna koşmaya başladılar. Yakın, uzak demeden, sınıf, renk ve din farklarını unutarak geliyor, hep bir arada oturup O'nun öğretilerini dinliyorlardı. Dinsel bağnazlığın doruğa vardığı ve ayrı inançlara bağlı kimselerin asla dost olarak bir araya gelemediği bir devirde onlar Hız. Bahauallah'ın evinde kardeşçe toplanıyor ve yeni bir çağın doğuşunu müjdeliyorlardı.

Hız. Bab'ın başlattığı hareketin kökünü kazındığını uman Hız. Bahauallah'ın düşmanları buna göz yumamazlardı. Elleriindeki her araca başvurarak onunda hükümeti Hız. Bahauallah'ı vatanından daha da uzaklaştırmak için razı ettiler. İstanbul'a sürülmesi için bir ferman çıkarıldı.

Bağdat'tan ayrılacağı gün, karşılığında hiçbir şey istemeden kendilerine o kadar çok şey veriş olan Kişiyi son bir kez daha görmek için yüzlerce insan evinin çevresinde toplanmıştı.

Hız. Bahauallah İstanbul'a hareketinden önce on iki gün Bağdat dışında güzel bir bahçede konakladı. Bahçenin nefis bir yerinde, gül kokuları ve bülbül sesleri arasında O'nun için bir çadır kuruldu. O'nunla vedalaşmaya gelen pek çok dostu O'nu daha nice felâketlerin beklediğinden ve O'nsuz kaldıktan sonra kendilerine ne olacağından habersiz olarak, O'nun gidişinden elem duydular, ama kederleri uzun sürmeyecekti. Çünkü artık dünyanın O'nu istemez görüldüğü bir anda Hız. Bahauallah, Kendi Makamı'nı örten sır perdesini kaldıracak ve tüm şaşaaşı ile görünecekti. Kendinin dünyanın bütün Kutsal Kitaplarında Vaad Edilen Ulu Öğretici, Hız. Bab'ın, Zuhuru için yol hazırladığı ve uğruna can verdiği Kimse olduğunu açıkladı.

Hız. Bahauallah'ın öyle olağanüstü koşullar için yaptığı beyan, bu yeni Din'in tarihinde bir dönüm noktası idi. En sonunda Hız. Bab'ın Vaadi yerine gelmiş ve İnsanlığın Birleşme Günü doğmuştu, onun ilerlemesini artık dünyada hiçbir güç durduramazdı.

Hız. Bahauallah'ın İstanbul'daki sürgünlüğü dört aydan fazla sürmedi. Bu süreç içinde kentin bazı tanınmış kişileri O'nun öğretilerinin etkisinde kaldıkları için aceleyle daha uzağa, Edirne'ye gönderildi. Dört yıl kaldığı bu kentten görevini dünya kralları ve hükümdarları ile bütün dinlerin ruhani liderlerine ilan etti. Onları Tanrı'nın Haberini inlemeye, bir araya gelip anlaşmazlıklarını çözmeye ve dünya barışını geliştirmek için çalışmaya çağırdı. O'nun çağrısına cevap vermediklerinde davranışlarının sonuçlarını hakkında onları uyardı. Kurumlarının yıkılacağını haber verdi. Tanrı'yı unutan ve gurur sarhoşu liderleri tarafından ezilen insanlığın kendi kendine getireceği müthiş acıların yasını tuttu. Ama gururu kırılmış ve ruhen uyanmış bir insanlığın bu acılardan yükselip Tanrı'nın Haberi'ne yönelmeye hazır olacağını da görüyordu.

Tahran zindanında doğan ve Bağdat'tan ayrılışının arifesinde açıklanan Hız. Bahauallah'ın Zuhuru, Edirne'de doruğuna ulaştı. Artık ne ülkeyi yönetenler ne de amansız düşmanı olan din adamları bu Zuhurun gücünü görmezlikten gelemezlerdi. Henüz emekleme çağında bulunan ve taraftarları her dinden ve toplumun her katından derlenen Emri ezmek için umutsuzca bir çaba ile Hız. Bahauallah'ı bir kez daha sürdürdüler; bu kez Omsalı İmparatorluğu'nu uzaktaki ceza sömürgesine, Kutsal Topraklar'daki hapisane kenti Akkâ'ya gidiyordu. Oraya ölmesi için göndermişti, çünkü bu pis ve düşman ruhlu yerde mahpusluğun meşakkatine pek az kimsenin dayanabileceği biliniyordu. Hız. Bahauallah Kendisine eziyet eden zalim hükümdara ş mektubu yazdı:

“Ey hükümdar! Ben Tanrı yolunda hiçbir gözün görmediklerini gördüm ve hiçbir kulağın işitmediklerini duydum... Gözlerimden yatağım ıslanana kadar yağmur gibi yaş iniyor, ama kederim Kendim için değil... Evet, çünkü insanlık kendi sarhoşluğu içinde oluna sapıyor ve bundan habersiz, ihtiraslarını yüceltmişler ve Tanrı'yı bir tarafâ itmişler. Sanki Tanrı'nın Emrini bir şaka, bir oyun sayıyorlar, iyi yaptıklarını ve güvenlik dolu bir kale içine sığındıklarını düşünüyorlar. İş sandıkları gibi değil, bugün inkar ettiklerini yarın göreceklerdir.

Bu uzak sürgün yerinden (Edirne) Akkâ hapisanesine gitmek üzereyiz. Söylediklerine göre orası dünyadaki şehirlerin en viranı, en çirkin görünüşlüsü, havası en kötü ve suyu en pis olanıdır; sanki baykuşların yuvasıdır, orada baykuş ötüşlerinden başka ses işitilmez. Niyetleri orada bu kulu hapsedmek, merhamet kapılarını yüzümüze kapamak ve geri kalan günlerimizde dünyadaki yaşamın iyi şeylerini elimizden almaktır. Tanrı'ya yemin olsun ki bitkinlik beni zayıflatsa da, açlık beni yok etse de, sert kayalar yatağım olsa da, dostlarım çöl hayvanları olsa da yılmayacağım, karar ve azim sahiplerinin Tanrı'nın kudretiyle sabırlı olacağım... Tanrı'nın ışığı hüznler içinden

² Bağdat'ın bulunduğu Irak o zamanlar Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliğindeydi.

parıldıyor ve O'nun övgüsü hiç durmadan ışıltıyor, geçmiş çağlardan ve eski zamanlardan beri bu O'nun usulüdür.”

Hz. Bahauallah'ın taraftarları Sevgili Efendilerinin başına gelen bu yeni felâket ve zalim acılardan ötürü bir kez daha kederle doldular. Fakat Hz. Bahauallah onlara hapisane kapılarının açılacağını ve Kutsal Topraklar'dan dünyanın her yanına ulaşacağını teyit etti.

Gerçekten de öyle oldu. Hz. Bahauallah'a ailesine ve O'ndan ayrı kalmayı reddeden taraftarlarından birçoğuna Akkâ hapisanesinde korkunç zorluklar çektirildi, fakat zamanla ceza sömürgesinin düşman halkı, kaba softa hapisane gardiyanları ve hatta baştaki subaylar, aralarında yaşayan bu soylu Mahpusun öğretilerinin ruhunda etkilendiler. Hapisane yöneticileri yavaş yavaş Hz. Bahauallah'a karşı alınacak sert önlemler hakkınca Akkâ'ya tekrar tekrar gelen emirleri dinlemez oldular, Hz. Bahauallah'ı ziyaret için uzaklardan çoğu kez yürüyerek gelen yolcular artık kentin kapılarından geri döndürülmüyordu. Sonunda, dokuz yıllık bir hapisten sonra Akkâ'nın en yüksek din yetkilileri Hz. Bahauallah'a kent duvarları içindeki mahpusluğuna son vermesi ve kent dışında Kendisi için kiralanmış güzel bir konakta oturması için yalvardılar.

Hapis hükmü resmen hiçbir zaman kaldırılmamakla beraber, Hz. Bahauallah Hayatının son yıllarını düşmanlarının umduğundan çok farklı koşullarda geçirdi. Bir kez daha çeşitli sınıf ve ırktan insanların oluşturduğu ziyaretçiler O'nun öğretilerini dinlemek için komşu ülkelerden akın akın geldiler. Artık Bahai diye bilinen, giderek artan sayıdaki taraftarları Hayat Verici Haber'i Kutsal Topraklar'dan dış dünyaya taşıdılar.

Hz. Bahauallah'ın ziyaretçileri arasında bulunan, Cambridge Üniversitesi'nden ünlü şarkiyatçı Profesör Edward G. Browne izlenimlerini şöyle yazdı:

“Baktığım o yüzü hiçbir zaman unutamam. Ancak O'nu tarif de edemem. O delip geçen gözler insan ruhunu okuyor gibiydi; o geniş alında kudret ve otorite vardı... Kralların kıskanacağı ve imparatorların boşuna hasret çekeceği bir bağlılık ve sevginin hedefi olan kimsenin önünde eğildiğimde kimin huzurunda bulunduğumu sormaya gere yoktu! Yumuşak ve ağırbaşlı bir ses oturmamı istedi ve devam etti:

Tanrı'ya şükür geldiniz!.. Bir mahkûm ve sürgünü görmeye geldiniz... Sadece dünyanın iyiliğini ve ulusların mutluluğunu arzu ediyoruz; ancak bizim kavga ve fesat yarattığımızı, esaret ve sürgünlüğü hak ettiğimize inanıyorlar... Tüm uluslar bu inançta birleşmeli ve tüm insanlar kardeş olmalı; insanlar arasında sevgi ve birlik güçlenmeli; dinler arasındaki ayrılıklar bitmeli ve ırk farklılıkları kaldırılmalı. Bunda ne kötülük vardır? İnsan kendi ülkesini sevmekle övünmesin, kendi hemcinslerini sevmekle övünsün...

Hatırladığım kadarı ile Baha'dan duyduğum kelimeler, başka birçok sözlerin yanı sıra bunlardı. Bunların okuyanlar kendi kendilerine iyice düşünsünler, bu fikirler ölüme ve esarete lâyıktır? Bunların yayılmasından dünya kazançlı mı çıkar, yoksa zararlı mı?”

Hz. Bahauallah, fırtınalı hayatı boyunca yüzden fazla cildi dolduracak yazılar yazacak zamanı buldu. Bunlar arasında dünya kralları ve hükümdarlarına yazdığı ünlü mektupları, güzel duaları ve düşünceleri, ruhani ve sosyal yasaları bulunmaktadır. 1892'de vefatından önce, oğlu Hz. Abdülbaha'yı “bütün Bahailerin önderlik için Kendisine yönecekleri Kimse” olarak tayin ederek Dini'ni mezheplere bölünmekten korumuş oldu. Hz. Abdülbaha, Hz. Bahauallah'ın Yazıları'nın Tek Yorumcusu ve O'nun Dini'nin Örneği olacaktır.

ÖRNEK KİŞİ

Abdülbaha ”Baha'nın Kulu” demektir. Kendisi için seçtiği bu ünvan, Bahai Dini'nin Örneği'nin hayatını özetler. Daha çocukluğunda Hz. Bahauallah'ı Tahran zindanında ziyarete götürüldüğü ilk günden başlayıp acılar ve zaferle dolu bir hayatın sonunda Kermil Dağı yamaçlarında ebedi uykuya yatana kadar tek arzusu Bahai Dini'ne hizmet etmek olmuştur.

Hz. Bahauallah “Siyah Çal” a atıldığı zaman O dokuz yaşındaydı. Bütün mallarına el konulmuştu, en yakın dostları bile onlara yaklaşımdan çekiniyorlardı. Bomboş kalan evlerinde annesi Hz. Abdülbaha'nın avucuna bir avuç un koydu, çünkü bundan başka yiyecek bulamamıştı. Sokağa çıktığında O'nu “kafirin evladı” diye taşıyorlardı. Daha sonra Babası ile birlikte sürgüne gitti, oradan oraya sürülen ve sonunda Akkâ hapisanesine gönderilen Babası'nın bütün acılarını kendi isteği ile O'nunla paylaştı.

Ergenlik çağlarına ulaştığında Hz. Abdülbaha, Bahailerin erişmeyi arzuladıkları her türlü erdemın simgesi olarak görülmeye başlandı. Yumuşak ve nazikti, cömert ve cesurdu. O'nda derin bir bilgelik, duygulandırıcı bir alçak gönüllülükle birleşmişti. Tanrı ve insan sevgisi sonsuzdu. Yaşamının her yönünü başkalarına hizmetle ve çevresindekilerin yaşamına sevinç katmakla geçirirdi. Yoksul ve hastalara özel bir ilgi gösterirdi, yetimler O'na

baba gözü ile bakarlardı. Dostları O'nu tapınma derecesinde severler, düşmanları ise O'nun güzel ahlâkında hiçbir kusur bulmazlardı. Makamı Tanrı Elçiliği değildi, ama yaşantısı mükemmel bir insanlık örneğiydi.

Hız. Bahauallah'ın hayatında Hız. Abdülbaha O'nun en yakın yoldaşığıdır. Babasının yaşamına bir nebze rahatlık katabilmek için hiçbir zahmetten kaçınmazdı. Hız. Bahauallah'ın zamanını daha önemli işlere ayırabilmesi için usandırıcı günlük işleri O üstlenmişti. Hız. Abdülbaha daha ilk gençlik yıllarında olmasına rağmen, Bağdat'taki evlerini dolduran kimselerin birçoğıu O'nunla tanışmaktan ve sorunlarını kendisine açmaktan memnun kalıyorlardı. Zaman geçtikçe bizzat Hız. Bahauallah da Kendine inananları sorunları hakkında, büyük bir sevgiyle "Efendi" adını verdiği Hız. Abdülbaha'ya danışmaya teşvik ediyordu.

Hız. Bahauallah'ın vefatından sonra Bahailer yüzlerini liderleri ve rehberleri olarak Hız. Abdülbaha'ya çevirdiler. O'nun Tanrı'nın Dinine özveri ile bağlılığı hepsi için ilham kaynağı idi. Yol göstericiliğı Yeni Haberi dünyanın çeşitli yerlerine ulaştırmalarında yardımcı oldu.

Hız. Abdülbaha'nın Kendi ise henüz Akkâ'da mahpus bulunuyordu. Hız. Bahauallah'ın vefatı ile Emrin düşmanları yeniden coşarak tekrar kent dışına çıkması yasaklanan Hız. Abdülbaha'ya karşı saldırılarını tazelediler. Ama O derin yazışmalarla her yerdeki Bahailer ile ilişkisini devam ettiriyor, sorularını cevaplandırıyor, faaliyetlerine ışık tutuyor, çalışmalarını teşvik ediyor ve imanları dolayısı ile eziyete uğradıkları zaman morallerini yükseltiyordu.

Hız. Abdülbaha'ya yapılan çeşitli eziyetler yıllarca sürdü. O ise her zaman sakin ve mutluydu. Yaşama sevincini ve o güzel şakacılığını hiç bırakmadı."benim evim kahkaha ve neşe yuvasıdır" derdi. En zor koşullarda bile nasıl mutlu olabildiğıne şaşanlara şöyle cevap verirdi: " Hapishane kendi içinizden başka yerde değildir."

Sonunda Jön-Türk Hareketi ile Akkâ'daki bütün tutuklular özgür kaldı ve Hız. Abdülbaha'nın da hapisliğı sona erdi. Kutsal Topraklarda kırk yıl mahpus kalmıştı. Sağlığı bozulduğu halde Ruhu sarsılmamıştı. Hareket özgürlüğüne kavuşunca derhal Hız. Bahauallah'ın Haberi'ni Batı dünyasına götürmeye karar verdi. Başlangıçta Orta Doğı, Uzak Doğı ve Kuzey Afrika'da yayılan Bahai Dini artık Avrupa ve Amerika'da da yerleşiyordu. Kutsal Topraklarda Hız. Abdülbaha'yı ziyaret eden bazı batılı Bahailer coşku içinde geri dönmüşler ve Haber'i Batı'nın her yönüne yaymaya azmetmişlerdi.

Hız. Abdülbaha'nın yetmiş yaşına yakınken Avrupa ve Amerika'ya yaptığı uzun yolculuklar, milyonlarca insanın dikkatini Emrin üzerine çekti, kiliselerde, sinagoglarda, tapınaklarda, camilerde, üniversitelerde ve hayır kurumlarında konuşmalar yapmaya davet edildi. En yüksek dereceli devlet görevlileri, bilim adamları ve düşünürlerden en mütevazı işçilere ve en yoksul yersiz yurtsuzlara kadar binlerce kişi sabahın erken saatlerinden geceye kadar O'na geliyorlar ve Hız. Abdülbaha onlara bol bol hikmet ve sevgi dağıtıyordu. Gelenler ruhları yükselmiş, yeni umutlarla esinlenmiş ve hayatının büyük kısmını hapiste geçirdiğı halde başkalarının sorunlarını böylesine iyi anlayan ve dünya işlerinde bu derece bilgi bulunan kişi hakkında hayretlerle dolu olarak geri dönüyorlardı. Hız. Abdülbaha ile görüşmüş olan milyonlarca insan ise, basında çıkan yazılardan O'nun adını ve kendilerine getirdiğı Haberi duyuyorlardı.

Hız. Abdülbaha Kendi yaşamının sağladığı örnekle, her çeşit koşulda ve bir ceza sömürgesinden dünyanın en modern kentlerine kadar değişik durumlarda en yüce ruhani idealleri uygulama olanağı bulunduğunu göstermiştir.

Hayatının son gününe kadar çok sevdiği Emre³ hizmet eden Hız. Abdülbaha 1921'de Arz-ı Akdes'de⁴ vefat etti:

"Mumun nasıl ışık verdiğıne bakınız. Işığını verebilmek için hayatımı nasıl damla damla eritiyor."

Bu sözler, Kendini gece gündüz başkalarının yolunu aydınlatmak için veren Hız. Abdülbaha'nın ne güzel uymaktadır...

EMRİN VELİSİ

Hız. Abdülbaha'nın hizmetleri sona erdiğinde Bahai Dini, Musevi, Hıristiyan, Müslüman, Hindu, Budist, Zerdüşst ve ateist gibi çok farklı kökenlerden gelen pek çok taraftar toplanmıştı. Bunlar dünyanın çeşitli ulus, ırk ve kültürlerinden gelmekteydi. Bahai olarak artık tek bir topluluk şeklinde çalışmayı öğrenmek zorundaydılar.

Hız. Abdülbaha hayatta iken her adımda O'nun yol göstericiliğıne başvurmuşlardı. O da sevecen bir baba gibi onları eğitmiş ve gözetmişti. O'nun sabırlı gözetimi altında planını bizzat Hız. Bahauallah'ın hazırladığı idari

³ Emir:"Bahai Dini anlamında kullanılmaktadır."

⁴ Arz-ı Akdes: Kutsal Topraklar, Kermil Dağı ile Akkâ'yı içeren topraklar.

kurumların temellerini atmaya koyulmuşlardı. Bütün dünyada kurulacak olan bu kurumlar aracılığı ile Hz. Bahauallah'ın topluluğu nerede yaşarlarsa yaşasınlar, birbirlerine bağlanmış olacak ve Dinlerinin ruhani ve sosyal prensiplerini yaymak için tek vücut halinde çalışabileceklerdi. Ancak Bahailer, şimdiye kadar gördüklerinden çok farklı olan ve eylemleri arasında eşgüdüm sağlayıp birliklerini koruyacak olan bu eşsiz ve dünya çapındaki yönetim düzenini Hz. Abdülbaha'nın vefatı sırasında daha yeni yeni öğrenmeye başlıyorlardı. Birçokları, henüz emekleme çağındaki Din'in böylesine çeşitli ortamlara mensup üyelerinin, Hz. Abdülbaha'nın manyetik kişiliği aralarından çekilince birliklerini nasıl sürdürebileceklerini düşünüyordu.

Fakat Hz. Bahauallah, taraftarlarına, Din'in mezheplere bölünmeyeceğini, yeni Dinine türlü sınavlar ve zorluklarla karşılaşsın dünyadaki görevini başarana kadar kuvvetinin ve birliğinin büyüyeceğini vaad etmişti. Hz. Abdülbaha'nın vefatı ile yasa gömülen Doğu ve Batı Bahaileri, gelişmelerinin bundan sonraki aşaması için ihtiyaçları olan rehberliği O'nun Vasiyetnamesinde buldular. Hz. Abdülbaha bu önemli belge ile torunu Şevki Efendi'yi Hz. Bahauallah'ın Emri'nin Velisi tayin ederek Bahailer'den O'na güvenmelerini ve tam bir sadakat göstermelerini istiyordu.

Emrin Velisi'nin otuz altı yıllık hizmeti esnasında O'nun yönergeleri altında ve birbirleri ile yakın işbirliği halinde çalışan dünya Bahaileri, idari kurumlarını kusursuz bir uyum içinde birlikte çalışmalarına olanak veren sağlam temeller üzerinde, bütün dünyada kurdular.

Şevki Efendi, hem Hz. Bab ve hem de Hz. Bahauallah'ın ailesinden geliyordu. Annesi Hz. Abdülbaha'nın kızı, babası ise Hz. Bab'ın yakın akrabası idi. Çocukluğunda Hz. Abdülbaha'ya karşı çok duygulandırıcı bir bağlılığı vardı, büyüdükten sonra da en büyük sevinci, Hz. Abdülbaha'ya itaat etmekte buldu. Ömrünü Emrin hizmetine vakfetmeye zaten karar vermiş olduğu halde Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nde yazılanları beklemiyordu. O sırada henüz yirmi beş yaşındaydı ve günün birinde böylesine büyük bir sorumluluğun kendisine yükleneceğini fark etmemişti. Önceleri, eğitim için Kutsal Topraklardan uzak bulunduğu bir sırada Hz. Abdülbaha'nın ani vefatından duyduğu kederin ağırlığı ile ezilmiş ve Hz. Abdülbaha'nın Vasiyetnamesi'nin kendine verdiği olağanüstü görevden sarsılmış olarak bir süre yalnız kalmak için uzaklara gitti. Uzun bir hazırlık döneminden sonra, Emrin Velisi olanın sorumluluklarını omuzlamaya hazır olarak geri döndü. O günden itibaren kendini hiçbir surette esirgemedi. Az bir gıda ve dinlenme ile yetinerek bütün gün boyunca ve gecenin ilerlemiş saatlerine kadar çalıştı ve hızla büyüyen dünya topluluğun çeşitli ihtiyaçları ile meşgul oldu. Dinin Doğu'da ve Batı'da ilerlemesi için hazırladığı ayrıntılı planlar, cevapladığı sayısız mektuplar, Hz. Bab, Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın yazılarından yaptığı ciltler dolusu çevirilere ek olarak kendi yazdığı dikkate değer kitaplar, O'nun özverileriyle başardığı muazzam işlerin sonsuza dek tanığı olacaktır.

Bir insan olarak Şevki Efendi'nin kişiliğinde O'nu başkalarından ayıran ve kendini tanıyan herkeste büyük bir sevgi ve hayranlık uyandıran ender bulunan seçkin nitelikler bir araya toplanmıştı. Emrin Velisi olarak Bahailer çok kez yenilmez gibi gözüken zahmetlerden aşırarak zaferden zafere götürmüş ve sonunda Dinin Yönetim Düzeni bütün dünyada sağlamca yerleşmiş, Bahaileri, Tanrı'nın ve hemcinslerinin hizmetinde kendi güçlerini birleştirmeye aracı olacak kurumlar kurulmuş ve Bahai devrinin düzeni içinde Hz. Bahauallah'ın taraftarlarının birliği sağlanmıştır.

Hz. Abdülbaha Vasiyetnamesinde Bahailere, Emrin Velisi'nin Allah'ın özel inayet ve himayesine mahzar ve onlara çalışmalarında önderlik etmek için ilham sahibi olacağını vaad etmişti. Velayet yılları Hz. Abdülbaha'nın vaadini yerine getirmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Hz. Bahauallah'ın Öğretileri

TANRI

İnsan daima, evrendeki esrarlı bir Güç'ün bilincinde olmuştur. Bazen bu gücü güneş ve yıldızlar gibi gözle görülen fakat hakkında az bilgisi olan şeylerle özdeşleştirilmiş, bazen bu sırrı kendine benzemekle beraber daha büyük güçlere sahip bir kişi veya kişiler olarak düşünmüş, bazen de yaradılışın vücuda gelmesine sebep olan ve varlığın ya içgüdüyle veya mantık yoluyla muhakeme ettiği İlk Kudret hakkında daha soyut ve karmaşık düşüncelere sahip olmuştur. Dünyanın ayrı yerlerinde yaşayan insanlar bu Sır üzerinde fikir birliğine varmamakla beraber şu noktada birleşmektedirler: Böyle bir Sır mevcuttur.

Hz. Bahauallah, insanların gerçeği anlayış şekillerinin ayrı olmasına rağmen çağlar boyunca Aynı Gerçek'in peşinde koştuklarını öğretmektedir. Başka başka adları kullanmışlar ve başka şekillerde ibadet etmişlerdir, fakat aslında hep birlikte kendilerinden daha yüce olan bu Esrarlı Güç'e inanmışlardır.

Yirminci yüzyılın ünlü bilim adamı Albert Einstein inancını şöyle ifade eder;

“ Benim inancım, zayıf ve güçsüz zihinlerimizle kavrayabildiğimiz küçük ayrıntılarla kendini açığa vuran Sınırsız Üstün Ruh’a karşı tevazu ile duyduğum hayranlıktan ibarettir. Benim Tanrı fikrim, anlaşılmaz evrende zahir olan üstün bir mantık gücünün var olduğuna dair derin duygusal inancımdır.”

Bahailer de bilim adamları gibi sınırlı zihnimizle bu “Üstün Mantık Gücü”nü tam olarak anlayacağımızı kabul ederler. Bu nedenle Tanrı kavramımız değişmiştir ve değişmeye devam edecektir.

Tanrı hakkındaki bilgimiz sınırlı olmakla beraber O’nun bize olan sevgisi hiç değişmemiştir. Hz. Bahauallah, Tanrı’nın her çağda Kendinin dünyadaki habercisi olarak seçtiği bir kimse aracılığı ile bu sevgisi ilettiğini bildirmiştir. Aramızdaki Tanrı Habercisi anlayabileceğimiz bir şekilde - yaşamı ve öğretileri ile – Tanrı’nın kendi yaratıklarına olan sınırsız sevgisi iletir. O Kendisine en çok ihtiyacımız bulunan bir zamanda gelir, ama bizler bilgisizliğimizden dolayı çoğu kez ihtiyacımızın farkında değilizdir, bunun için O bize bol bol dağıttığı sevginin ve mutluluğumuz için karşılığında O’na ettiğimiz hareketlere katlanmaya hazırdır. Hz. Bahauallah’a göre eğer bu Tanrı Habercisi’ni tanırsak O’nun ağızından konuşmuş olanı tanırız:

“ Ezeli Varlığın bilim kapısı her zaman insanın yüzüne kapalı olmuştur ve sonsuza kadar kalacaktır. Hiçbir insanın anlayışı O’nun Kutsal Sarayı’na asla giremeyecektir. Ancak O, Kendi Rahmetinin bir eseri ve sevgi dolu Merhametinin bir delili olarak Kendi İlahi Rehberliğinin Güneşlerini, Kendi İlahi Birliğinin Sembollerini insanlara zahir etmiş ve bu kutsal varlıkların bilgisinin Kendi Bilgisine eş olmasını buyurmuştur. Her kim onları tanırsa Allah’ı tanımış olur. Onların çağrısına her kim kulak verirse Tanrı’nın sesine kulak vermiş olur...”

Tanrı’nın Habercileri, dünyanın büyük dünlerinin kurucularıdır. Onlar, kendi dinlerinin kurucusundan ilham alan nebiler, azizler veya yenilik getirenlerle karıştırılmamalıdır. Örnek olarak Hz. İsa dünyanın bağımsız dinlerinden biri olan Hıristiyanlığın kurucusudur. Ama bugün Hıristiyanlık içinde yüzlerce çeşit mezhep mevcuttur ve bu mezhepleri kuranların makamı ne kadar önemli olursa olsun, öğretilerini açıklamaya giriştikleri Hz. İsa’nın yüce makamı ile kıyaslanamaz.

Tanrı’nın Habercileri tarihin çeşitli zamanlarında çeşitli milletler içinden çıkmışlardır. Gerçekten kılavuzluğunu insan ırkının herhangi bir bölümünden esirgeyecek sevecen bir Yaradan düşünmeye olanak yoktur.

Tanrı’ya atfedilen sevgi, rahmet, adalet ve kudret gibi nitelikler bu İlahi Habercilerin kendi yaşamlarında, sıradan insanların yeteneklerinin çok üstünde bir derecede görülür. Hz. Bahauallah bu Zatları “ Tanrı Mahzarları” olarak nitelendirmektedir. Eğer Tanrı’yı bit güneşe benzetecek olursak, bir Tanrı Mahzarı, güneşin ışık, ısı ve hayat verici gücünü yansıtan mükemmel bir ayna gibidir. Güneş aynanın içine inmez, bu nedenle ayna güneştir diyemeyiz, ama güneşi görmek için başka bir yol olmasaydı aynaya bakıp onun tam bir aksini görebilirdik. Hz. Bahauallah buyuruyor:

“ Bu Kutsal Aynaların... her biri ve hepsi Evrenin Merkezi, Küresi, Ruhü ve En Son Maksudı Olan’ın dünyadaki yorumcularıdır. Bilgilerini ve güçlerini O’ndan alırlar, hükümlerini O’ndan gelir. Yüzlerinin güzelliği sadece O’nun Cemali’nin yansımasıdır ve vahiyler O’nun Ölümsüz Celali’nin bir işaretidir. Sonsuz olan bir lütuf onlar tarafından zahir olur.”

Tanrı Mahzarları’nın iki mertebesi vardır. Her biri, şu veya bu zamanda Tanrı’nın dünyadaki sözcüsüdür. Bu bakımdan hepsi aynıdır, aralarında bir ayırım yapılamaz. Öbür mertebeleri insanlık dünyasının sınırlamalarına ilişkindir. Her birinin ayrı adı, belirli bir kişiliği ve belirgin bir görevi vardır. Tanrı Elçisi dünyaya hitap ederken bazen bizzat Tanrı’nın sesi ve yetkisi ile seslenir, bazı zamanlar da Tanrı’dan kendi hemcinsi insanlara bir Haber getiren bir kimse olarak konuşur. Hz. Bahauallah’ın sözleri ile:

“Eğer Tanrı’nın her şeyi kapsayan zuhurlarından biri -Ben Tanrı’yım- diye beyan ederse aynen gerçeği söylemiş olur, bunda hiç kuşku yoktur. Çünkü onların zuhuru, nitelikleri ve isimleri aracılığı ile Tanrı Zuhuru’nun, O’nun İsim ve Sıfatları’nın dünyaya zahir olduğu tekrar tekrar görülmüştür... Ve eğer – Bizler Tanrı’nın kullarıyız diyecek olursa, bu da açık ve tartışılmaz bir gerçektir. Çünkü onlar öylesine son derecede bir kulluk mertebesinde zahir olmuşlardır ki, bu kulluğa hiç bir insanın erişmesi mümkün değildir.”

İnsanların çoğunluğu kendi dinlerinin kurucusunu, Tanrı’nın Dünyadaki Sözcüsü veya Zuhuru olarak kabul etmeye hazırdırlar, fakat O’nun mertebesinin eşsiz olduğuna ve başka dinlerin kurucularının O’nunla ölçülemeyeceğine inanmışlardır. Hz. Bahauallah, Tanrı Habercilerinin dünyada insan cinsinin saygısını kazanmak için birbirleri ile yarışan rakipler olarak görülemeyeceğini öğretir. Onlar aynı okulun öğretmenleri gibidir. Nasıl bilge bir öğretmen kendi öğrettiklerini öğrencilerinin yeteneklerine göre ayarlarsa, bu İlahi Öğretmenlerin her biri de ararlarına geldikleri milletlerin yeteneklerine göre öğretirler. Küçük çocuklardan oluşan bir sınıfta verilen dersler, daha büyüklere öğretilenlerle bir olmaz, her iki grubun öğretmenleri aynı üniversiteden yetişmiş ve aynı

bilgilere sahip olsalar bile. Aynı şekilde insanlığı eğitenler de aynı kaynaktan esin aldıkları halde, yardımına geldikleri insanlar için en iyisi neyse, onu öğretirler.

Öğretilerin birçoğu birbirinin eşidir. Bunlar çağdan çağa tekrarlanan “ Sonsuz İlahi Yasalar”dır ve nerede öğretilirse öğretilsin, Tanrı Dini’nin temelleridir. Tanrı Habercilerinin hepsi kendi toplumlarına sevgi ve cömertliği, alçakgönüllülük ve doğruluğu, başkalarının yanlışını yerine kendi yanlışlarını görmeyi, kötülüğe iyilik ile karşılık vermeyi öğretmişlerdir.

Bunlar, hiçbir zaman değişmeyen sonsuz yasalardan bazılarıdır; böylece dünyada birbirinden uzakta yaşayan, birbirlerinin inançları hakkında bir şey bilmeyen insanlar, kendilerine Tanrı Habercilerinden birinin getirdiği aynı ruhani değer yargılarını benimsemektedirler. Ancak, öbür öğretilerin bir kısmı birbirine benzemez. Bunlar evlenme ve boşanma, gıda ve temizlik kuralları gibi toplumsal kurallarla ilgilidir. Aralarına geldikleri milletler farklı toplumsal koşullar altında yaşadıkları için İlahi Öğretmenlerin her biri kendi zamanına ve yerine göre gerekli yasaları koymuştur.

Fakat Tanrı Habercileri yalnız yasa koyucu değillerdir. Her ne kadar onlar yeni yasalar koyar ve eski yasaları kaldırırlarsa da, aynı zamanda insanların kalplerini değiştirme gücünü de sahiptirler. Tanrı’nın inayeti onlardan akıp gelerek ölü bir dünyaya yepyeni bir can getirir. Onlar bilgisizlik ve bağınazlıkla körleşen insanların gözlerini Hakikat’e açarlar ve kendi toplumlarına hiçbir şeyden sarsılmayan bir iman ve sıradan insanları aziz ve kahraman mertebesine yükselten bir bağımlılık ilham ederler.

Bir Tanrı Elçisi’nin sözlerinden herkes, hatta O’na inanmayanlar bile etkilenir. Zira Tanrı Elçilerinden her birinin görünüşü (Zuhuru), dünyaya taze bir gelişme ve hareket getiren, hayat verici kuvveti ile bütün bitkileri ve hatta gölge de yaşayan ve güneşi hiç görmeyenleri bile etkileyen baharın gelişine benzer.

İlahi bahar mevsimi dünyada iki çeşit hareket yaratır. Bir yandan kuşaklar boyunca körü körüne taklit edilen insan yapısı doğmalar, törenler ve gelenekler inkâr edilip terk edilir ve bir geçiş dönemindeki insanlık, eski düzenin yıkılmasıyla ortaya çıkan kargaşadan kurtulma umuduyla her çeşit yeni düşünceyi denemeye koyulur. Öte yandan Tanrı Elçisi’nin yeni devir için getirdiği ölçüler yavaş yavaş topluma nüfuz eder ve algılayabilen ruhlar O’ndan habersiz bile olsalar O’nun sözlerini tekrarlamaya başlarlar. O’nu Tanrı’nın sözcüsü olarak kabul eden az sayıdaki inananları öylesine bir sevgi duyarlar ki, her türlü insanca engeli aşarak gerçek bir dostlukla birleşirler. Gözlerinin önünde Tanrı’nın insanlar için planının yeni bir aşaması açılır ve kendi rollerini oynamak için duydukları büyük istekle her türlü bencil düşünceleri aşarlar. Başlangıçta alay ve eziyetle karşılaşsalar bile yeni inancı izleyenlerin sayısı giderek çoğalır ve sonunda çevrelerindeki tüm ruhani ve sosyal ortamı değiştirirler. O zamana kadar zıt cephelerde yaşayıp çalışan insanlar arasında böylece kurulan birlik, sanat ve bilim geliştiği ve insanın daha yüce ruhani başarılarına ulaştığı bir yeni uygarlığa yol açar.

Maddi dünyada ilkbaharı yaz, sonbahar ve kış izler. İnsanlığın bu dünyadaki ruhani hayatında da bir İlahi Zuhurun gelişi ile yeni bir devir başlar, yavaş yavaş hız kazanarak bu düzenin görevi yerine gelene ve en güzel meyveleri dünyaya sunulana kadar ileri gider, sonra gittikçe gücü azalır ve bozulma başlar. İnsanları bir arada tutan birleştirici kuvvet artık tükenmiştir. Tanrı Habercisi’nin Kendini izleyenlere aşıladığı ruh soğur ve ölür. Bir zamanlar insanları birleştiren güzel öğretileri yüzlerce değişik şekilde yorumlanır, her biri ayrı bir haber bildiren mezhepler ve bölünmeler meydana gelir, kelimenin lafzı ruhundan daha büyük önem kazanır ve bir zamanlar hep birlikte ibadet eden insanlar arasındaki sevgi yerini hoşgörüsüzlüğe, hatta nefrete bırakır. Din adına ileri sürülen bâtil inançlar ve mantıksız iddialar karşısında düş kırıklığına uğrayan ve çeşitli mezhepler arasında gördükleri bağınazlık ve hoşgörüsüzlükten yılan birçok kişi dinden büsbütün yüz çevirir. Maddecilik ve onu izleyen bencilik ve açgözlülük hasta bir toplumun her kesimine sokulur ve insanlar hayvan derecesine düşerler.

Böyle bir zamanda insanların en bilge ve içten olanı bile insanlığın hasta bedeni için gerekli ruhani çareyi salık veremez. Dünyanın kurtarıcısı ancak Tanrı’nın iyileştirici gücünü yansıtan bir başka Tanrı Zuhuru olabilir. Bütün öbür kapılar kapandığı zaman Tanrı’nın Habercisi görünür. O Tek Yol, Tek Sığınak, Karanlıktaki Tek Işık’tır. Bu büyük olay dünyanın değişik yerlerinde tekrar tekrar meydana gelmiş ve bu deyimler geçmişteki Kutsal Kitaplar’da aynen kullanılmıştır. Ancak eski günlerde coğrafi engeller nedeniyle dünyanın bir tarafında yaşayanların başka yerlerde olup bitenlerden haberi olamıyordu ve her dinin mensupları “ gerçeğin “ yalnız kendi tekellerinde olduğunu sanıyorlardı. Tanrı’nın, kendilerinin dünyadaki Tanrı Temsilcisi olarak tanıdıkları ulu kişiyi bilme olanakları bulunmayan dünyanın öbür ucundaki insanları da sevdiğini anlamıyorlardı. Artık olanları görebildiğimiz günümüzde dünyanın büyük dinleri insanlar tarafından öylesine çarpıtılmış ve birbirleriyle çarpışan öyle çok bölümlere ayrılmıştı ki, onların saf kaynağına inip Gerçek Haber’i izleyicilerinin yorumlarından ayıklamak mümkün değildir. Kurucularının öğretilerinden çoğu tamamen kaybolmuştur. Kutsal Kitaplarda sık sık geçen bazı deyimlerin gerçek anlamları tümenden yok olmuş ve bugünkü dillerde tamamen değişik bir anlam kazanmıştır. Tamamen sembolik olan bazı bölümlerin yorumunda ise anlaşmazlık vardır.

Bugün çeşitli dinlere bağlılık iddia eden insanlar arasında mevcut derin görüş ayrılıklarına rağmen, geçmişin büyük dinleri arasındaki temel benzerlikler görmezden gelinmeyecek kadar açıktır. Hepsi bir Yaradan'a inanırlar; O'nu ister Tanrı, ster İlk Sebep, isterse başka adla tanımış olsunlar... Hepsinde, sevgisi milyonlarca insanın yaşamını değiştirmiş bulunan ve ümit verici sözleri söylendikten uzun yüzyıllar sonra bile, hâlâ esin kaynağı olan bir Merkezi Kişi –tek bir insan- vardır. Hepsi ileride insanların inançlarını yitirdikleri ve sevgisinin soğuduğu bir zamanda bir Yüce Kişi'nin görünerek dünyanın dört bucağındaki insanoğullarını toplayacağını ve evrensel kardeşlik gününe kılavuzluk edeceğini müjdeler.

GERÇEĞİN ARAŞTIRILMASI

Hız Bahauallah, dünyada birbirini izleyen Tanrı Habercilerinden biridir. Kendinden önceki diğer din kurucuları gibi O'na da insanlığın daha ileri bir ruhani ve toplumsal gelişme aşamasına yükselmesinde özel bir yol göstericilik yapma görevi verilmiştir. O, Tanrı'nın öğretilerini insana getirenlerin en ilki ne de sonuncusudur, ama çağımızda Tanrı'nın kılavuzluğunu getirmek için seçilmiş olan Kimse'dir.

Bundan önceki Tanrı Habercileri'nin her biri insanların o zamanki anlayış yetenekleri kadar vermişler, fakat hepsi de kendilerine inananları daha fazlasını alabilecekleri “güne” hazırlamışlardır. Tanrı'nın Sesi'nin, bütün insanlığın duyması için yükseleceği ve dünyanın her tarafındaki insanların cevap vereceği zamanın geleceğini vaad etmişlerdir. Hız. Bahauallah, Kendisi'nin bu Vaad'i yerine getirmek için geldiğini söylüyor:.

“Gerçek söylüyorum, bu gün insanların Vaad Edilmiş Kişi'nin yüzünü ve sesini duyacağı Gün'dür. Tanrı'nın Sesi yükselmiştir ve O'nun Siması'nın Nuru insanların üzerine yönelmiştir. Herkesin Kendi kalbindeki her boş sözün izlerini silmesi, açık ve tarafsız bir zihinle O'nun Zuhuru'nun izlerine, Görevi'nin kanıtlarına ve Celâli'nin belirtilerine bakması gerekir.”

Hız Bahauallah'ın ileri sürdüğü iddia sıradan bir iddia değildir ve hiç kimsenin ciddi bir araştırmada bulunmadan bunu kabul etmesi istenmemektedir. Gerçekten, O'nun en önemli öğretilerinden biri gerçeğin serbestçe araştırılması konusundadır.

Hız. Bahauallah'ın zamanında insanlar, hâlâ birçoğunun bugün de yaptığı gibi, din adına kendilerine öğretilenleri hiç kuşkusuz kabul ediyorlardı. Ama Hız. Bahauallah her erkek ve kadının kendi inancından sorumlu bulunduğunu ve hiç kimseyi körü körüne taklit etmemesi gerektiğini söylemektedir. İnsanların din konusunda bu kadar çok görüş ayrılığına düşmelerinin bir nedeni, dünyadaki pek çok gelenekten birine göre yetiştirilmeleri ve bunu, düşünmeden izlemeleridir. Şayet insanlar önyargılarından vazgeçip açık fikirle gerçeği araştırsalardı birleşirlerdi, çünkü öğretildiği yer neresi olursa olsun gerçek aynıdır.

Hız Abdülbaha diyor ki:

“Önyargılardan sakınınız. Hangi lâmbada yanarsa yansın, ışık iyidir. Hangi bahçede açarsa açsın, gül güzeldir. İster Doğu'dan, ister Batı'dan parlansın, bir yıldız aynı parıltıya sahiptir.”

Dünyadaki büyük dinlerin Kurucularından hiç birinin kendi çağlardaki insanlar tarafından kabul edilmemelerinin sebeplerini durup düşünecek olursak, insanların vaktiyle yapmış oldukları yanlışlardan pek çok şey öğrenebiliriz. Bu kurucuların makamları ancak çok sonraları, soylu prensler ve bilge düşünürler Onlar'ın izleyicisi olmakla övünç duyduktan sonra halk tarafından kabul edilmiştir. Başlangıçta çoğu kimse Onlar'ı yalancı peygamberlikle suçlamış ve öğretilerini engellemek için ellerinden geleni yapmışlardır.

Bu İlahi Öğretmenler ilk göründüklerinde insanların Onları tanımalarının bu kadar güç olmasının sebeplerinden bazıları şunlardır: Onlar daima tarihin ruhani bir kışa girdiği dönemde gelmişler ve pek az kimse Tanrı katından taze bir kılavuzluğa ihtiyaç olduğunu fark etmiştir. İnsanların çoğu sorunlarını Tanrı'nın yardımı olmadan çözebileceklerine güvenirlere. Bir de ya insanüstü bir güce karşı ilgilerini tümenden yitirenler veya böyle bir şeyin gerçekten var olup olmadığını ölümden sonra anlamayı bekleyenler vardır. Bu arada, bu dünyadaki yaşamlarını dışarıdan bir karışan olmaksızın yürütebileceklerine emindirler. Bazıları ise Tanrı'nın insanların nasıl yaşamları gerektiğini yüzyıllarca önce gösterdiğine ve bilmeleri gereken her şeyi onlara sağladığına inanırlar. Tanrı'nın Kendini tekrar etmesini veya her çağ için yeniden yol göstermesini gereksiz bulurlar. Onlara göre insanların daha öğrenecek şeyleri varsa, bunlar kendi dinlerinin kutsal kitaplarında yer almaktadır. Kitaplarını anlamak için içtenlikle girişimde bulunan kimselerin birbiri ile çelişkili yüzlerce yorum yapmış olmaları onları rahatsız etmez. Bazıları da, kendi kutsal kitaplarında yazılı simgeleri kelime anlamıyla kabul ederek Tanrı'nın kendini mucizevi belirtilerle olağanüstü bir şekilde göstermesini beklerler. Bekledikleri şekilde gelmeyen bir kimsenin iddialarını araştırmaya hazır değillerdir. Üstelik bekledikleri kişi görüldüğünde, kendilerinin inandıkları şeyleri teyid etmesini ve onları dinlememiş oldukları için dünyanın geri kalan bölümünü cezalandırmasını beklerler.

O halde, Tanrı Habercisi'nin kendi çağının insanlarıncı daima reddedilmesi şaşmamalı. O, ne beklendiği gibi görünür ne de istendiği gibi konuşur.

Elbette, makamından tam emin olmadıkça herhangi bir kimseyi Tanrı'nın dünyadaki sözcüsü olarak kabul etmek aptallık olur. Yalancı peygamberler daima var olmuştur ve olacaktır. Ancak geçmişten aldığımız derslerden öğreneceğimiz şey şudur: Eğer başlangıçta O'nun iddiasını araştırmaya hazır değilsek veya sözlerine kulak vermeyi kabul ettikten sonra bütün öğretilerinin kendi fikirlerimize uymasını beklersek, Gerçek Haberci'yi tanıyabilmeyi ümit edemeyiz.

Gerçeği arayan bir kimse herhangi bir önyargı ile işe başlamamalıdır. Tamamen tarafsız olmalı ve kendisine sunulan meseleyi "soruşturan" bir zihinle incelemeli ve kendi inançları ile çelişkili olduğu için hemen reddetmemelidir. Yargılarında adil olmalı, başkalarından miras kalan fikirlere dayanmak yerine Tanrı'nın kendine verdiği zekâ ve muhakeme gücünü kullanmalıdır. Her şeyden önce de alçakgönüllü olmalıdır, yoksa amacına asla ulaşamaz. Ne kadar bilgili olursa olsun, anlayışının sınırlı olduğunu kabul ederek Tanrı'nın kılavuzluğunu kendi kusurlu ölçüleri ile ölçümelidir. Geçmişte cahil fakat temiz yürekli Tanrı Habercisi'ni tanıyacak sevişeye sahip olurken, aynı çağdaki bilgin kimselerin bu anlayıştan yoksun kaldıkları ne kadar çok görülmüştür.

Görebildiğimiz kadarı ile gerçek bir peygamberi yalancılardan ayıran belirli kriterler olmuştur. Tanrı Habercisi, kurtarmaya geldiği insanlar uğruna büyük acılara katlanmaya hazırdır. Sınırsız sevgisini dostları kadar, acımasız düşmanlarına da saçar. Öğretileri canileri azize çevirir, korkakları yürekli kahramanlara dönüştürerek O'nun izinde yürüyüp başkalarına hizmet etmenin zevki ile kendilerini unutturur. O'nun bilgisi, zamanının en bilgin kişilerinin çok yüksekindedir, buna rağmen O yumuşak huylu ve alçakgönüllüdür. İnanmayan bir dünyanın kendisine karşı sıralanan bütün güçleri karşısında yalnızdır ve aralarından zaferle yükselir.

Bütün bu alâmetler bir kişide toplanmışsa O'nu dikkate almak doğru olur, çünkü gerçekten de iddia ettiği kimse olabilir.

Bizi yalancı peygamberlere karşı uyarın geçmişin kutsal kitapları, gerçek kişiyi tanımamız için bize yanılmaz bir ölçü de veriyorlar. Bizler O'nu hayatın yemişleri ile tanıyacağız, çünkü dikenli çalıdan iyi meyve toplamak mümkün değildir.

HZ. BAHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER:

"Her Kim bu Gün'de Tanrı'yı insanların O'nu kıyaslamak için kullandıkları her türlü mukayese ve benzetişlerle ölçülmeyecek kadar yüce sayarsa, O Tanrı birliğine gerçekten inanan bir kimsedir. Bu kıyaslamaların ve benzetmelerin Tanrı'nın kendisi olduğu sanısına kapılan çok acı şekilde yanılmaktadır.

"Ey Tanrı Birliği'ne inananlar, sakınınız O'nun Emri'nin Mahzarları arasında ayırım yapmaktan veya Onların Zuhurlarını belirten ve beyan eden alâmetler arasında fark aramaktan... Bundan başka emin olunuz ki, bu Tanrı Mahzarları'ndan her birinin işleri ve davranışları... hep Tanrı tarafından takdir edilmiştir ve O'nun İrade ve Maksudı'nı yansıtmaktadır."

"Eğer dikkatli bir gözle bakacak olursan (Tanrı Mahzarlarının) hepsinin aynı mabette yaşadıklarını, aynı cennette uçtuklarını, aynı tahtta oturduklarını, aynı sözleri söylediklerini ve aynı Din'i beyan ettiklerini göreceksin... O halde, eğer bu Kutsiyet Mahzarlarından biri – Ben bütün peygamberlerin geri gelişiyim- beyanında bulunursa, O gerçekten doğru söylüyordur. Aynı şekilde her sonraki Zuhurda bir önceki Zuhur'un geri gelmesi bir olgudur. Bunun doğruluğu kesinlikle saptanmıştır."

"Her gerçek Peygamber Kendi Haberini, Kendisinden önceki bütün öbür Peygamberlerin Vahiylere ile esasta aynı saymıştır. Öyleyse, herhangi bir kimse bu gerçeği anlamaktan geri kalır ve o nedenle yersiz ve yakışsız bir dille konuşursa, görüşü keskin ve anlayışı uyanık olan hiç kimse böyle beyhude sözlerin kendi inancını sarsmasına izin vermemelidir.

Ancak, bu dünyadaki Tanrı Peygamberlerinin ifşaatlarının ölçüsü farklı olmalıdır. Onların her biri belirli bir Haberin Getiricisidir ve Kendilerini belirli davranışlarla açıklamakla görevlidirler. Bu nedenledir ki, büyüklükleri farklıymış gibi görünür."

"Hangi ırk veya dinden olursa olsun, dünya uluslarının ilhamlarını tek bir İlahi Kaynak'tan aldıklarından ve tek bir Tanrı'nın kulu olduklarından hiçbir şüphe olamaz. Onların tâbi buldukları emirler arasındaki fark, açıkladıkları devirlerdeki ihtiyaçların ve zaruretlerin farklı olmasına bağlanmalıdır... Kalkınız ve iman kuvveti ile silâhlanmış olarak, aranızda nifak tohumlarını eken beyhude hayallerinizin mabutlarını parça parça ediniz."

“ Tanrı'nın İmanını ve Dinini ihya etmenin esas maksadı, insan cinsinin çıkarlarını korumak ve birliğini geliştirmek, insanlar arasında sevgi ve dostluk ruhunu teşvik etmektir. O'nun, ayrılık ve nifak, nefret ve düşmanlık kaynağı olmasına göz yummayız.”

“ Bu ilâhi ve ruhları tazeleyen bahar devrinde üzerinize yağın inayet ve kerem sayesinde ruhlarınızı tazelemeniz ve canlandırmanız gerekir. O'nun yüce Celâli'nin Güneşi üzerinize ışınmakta ve O'nun Sevgilisini bu yeni kılığı içinde tanımaktan geri kalmayan mükâfatı ne büyüktür.”

“ Dünya milletleri ve ırkları için önceden takdir edilen işte geldi. Tanrı'nın Kutsal Kitaplar da yazılı vaatlerinin hepsi gerçekleşti.”

“Ey sen bekleyen, artık oyalanma, çünkü O geldi. Gör O'nun çadırını ve içinde yaşayan celâli. O yeni bir zuhurla görünen eski celâldir.”

“Bu geçmişte ve gelecekte ebedi olan değişmez Tanrı Dini'dir. Her kim ararsa O'na ulaşır, O'nu aramayı ret edene gelince; gerçekten Tanrı kendi kendine yeterlidir, yaratıklarının ihtiyaçlarının üzerindedir.”

“Geçmiş düşünün, yüce olsun, aşağılık olsun, kaç kişi her zaman Tanrı Zuhurlarının, O'nun Seçilmişlerinin kutsal kişiliğinde gözükmesini özlemle beklemişlerdir. Kaç kereler O'nun geleceğini ummuşlar, kaç kereler İlahi rahmet melteminin esmesi ve vaat edilen cemalin gizlilik peçesinden sıyrılarak bütün dünyaya yüzünü göstermesi için yakarmışlardır. Ve her ne zaman inayet kapıları açılmış, ilâhi kerem bulutları insanlığın üzerine yağmurlar yağdırmış ve Görünmeyen'in Işığı semavi kudret ufkunda parlamışsa hepsi O'nu reddetmişlerdir. Düşünün, böyle davranışların sebebi ne olabilir? Her şeyden izzetli olanın güzelliğini açıklayanlara karşı bu tutum neden ileri gelebilir? Geçmiş günlerde insanların reddetmelerine ve muhalefetlerine her ne sebep olduysa, bugün de insanların delâletine yol açmaktadır.”

“Eski kuşakları akla getirin. İlahi keremin güneşi O'nun vahiy ışığı her ne zaman dünyaya saçtıysa, O'nun gününün insanlarının O'na karşı ayaklandıklarına ve O'nun hakikatini reddettiklerine tanık olun. İnsanların lideri sayılanlar, her zaman, kendi adamlarını, Tanrı'nın Sınırsız Kereminin Okyanusu Olan'a yönelmekten alıkoymaya uğramışlardır.”

“Din liderleri her çağda yetki dizginlerini kendi güçlü ellerinde tutarak toplumlarının ebedi kurtuluş kıyılarına ulaşmalarını önlemişlerdir. Bazıları önderlik hırsıyla, bazıları bilgisizlik ve anlayışsızlık yüzünden, halkın yoksunluğuna neden olmuşlardır. Onların onayı ve yetkisi ile her Tanrı peygamberi özveri Kadehinden içmiştir... Yetki ve bilgi makamlarında oturanlar, dünyanın gerçek hükümdarları olan O İlâhi Fazilet Cevherlerine ne ağza alınmaz zulümler işlemişlerdir.”

“ Kıdem Cemali, insanlığın esaretten kurtulabilmesi için zincirlere vurulmaya boyun eğdi ve bütün dünyanın gerçek özgürlüğe kavuşabilmesi için bu en kudretli kale içinde mahpus olmayı kabul etti. Dünyadaki bütün milletlerin daimi neşeye ulaşması ve sevinçle dolması için keder kâsesini dibine kadar içti.”

“Ey Tanrım, Beni buyruğunla yükseltip, Senin Makamına oturmamı ve tüm insanları Senin Merhamet Sarayına çağırmamı emreden Kimse'sin. Karar Levhi'nde onlar için mukadder kıldığın ve Zuhurunun Kalem ile yazdığın şeyleri açıklamamı emreleyen Sensin, kullarının yüreklerinde Senin sevginin ateşini tutuşturmak ve dünyanın bütün milletlerini Senin tahtının bulunduğu yere yakın getirmek görevini bana veren Sensin.”

“Ey Tanrım, Benim Senin iradenden başka iradem ve Senin yüce kaleminin dile getirdikleri akıyor ve dilim En Ulu Ruh'un, Senin sonsuzluk ülkende söylediğinden başka bir şey söylemiyor. Senin isteğinin melteminden başka hiçbir şey bana tesir etmiyor. Senin izinin ve Senin ilhamının bana söyledikleri dışında tek kelime ağzımdan çıkıyor. Seni tanıyan herkesin sevgilisi olan ve Sana bağlı yüreklerin arzuladığı Sana şükürler olsun ki, Sana olan sevgimden dolayı acı çekmem için Beni kötülöklere hedef ve Senin yolunda Bana yöneltilen hücumlara nişangâh kıldın.”

“Senin Celâline yemin ederim, sırf cennetinde ve Senin dünyanda bulunan herkesin yeniden hayata kavuşabilmesi için çeşitli musibetlerle sınanmayı kabul ettim. Her kim Seni severse, Senin Emrini ilerletmek gayesi dışında kendi nefesine bağlı olamaz ve her kim Seni tanırsa Senden başkasını tanıyamaz ve Senden başkasına yönelemez.”

“Ey Tanrım, Kendi ülkende onlar için istediğin şeyleri kullarının bulmalarını mümkün kıl. Ayrıca, Senin en mükemmel sıfatlarının kaynağı Olanın, Sana olan sevgisiyle, onların ruhlarının ihyası hatırına nelere katlanmayı kabul ettiğini onlara bildir ki, gerçek Hayat Irmağı'na koşsunlar ve yüzlerini Senin Acıyıcılar Acıyıcısı İsmi'ne yöneltsinler. Onları kendilerine terk etme, Ey Tanrım; lütuflarınla onları Senin ilham cennetine çek. Onlar yoksul. Sen Her şeyin Maliki, her şeyi Affeden, Acıyıcılar Acıyıcısın.

KİŞİ

Hız. Bahauallah'ın görevi insanlığın birliğini kurmaktır. Buyuruyor ki:

“Tanrı'nın bütün dünyanın iyileşmesi için takdir buyurduğu en yüksek çare ve en kuvvetli vasıta, bütün milletlerin tek bir evrensel Emir, tek bir ortak Din'de birleşmeleridir. Bu, usta, kudretli ve ilhamlı bir Hekim'in kudreti dışında hiçbir şekilde başarılamaz.”

İnsan ırkının birliği, bütün Tanrı Habercilerinin vaadinin yerine gelmesidir ve onların atmış olduğu ve bu çağda Hız Bahauallah tarafından bir kere daha yenilenen ruhani temele dayanmalıdır.

İnsanlık tek tek erkek ve kadınlardan oluşur, bu yüzden insan toplumunda bir değişiklik yaratmak için üyeleriyle işe başlamalıyız. Kişinin yaşamında bir değişiklik olmadıkça, insanların kardeşliği asla gerçekleşmez.

Kişiyeye baktığımızda, onun bir hayvan hayatı yaşamak için yaratılmadığını görürüz. İnsan, hayvansal güdülerine teslim olursa hayvandan daha beter olur, ancak insanca erdemlerini geliştirdiğinde kendi adına lâyıktır.

Hız Bahauallah Tanrı'nın Sözcüsü olarak diyor:

“Ey Ruh Oğlu! Ben seni yüce yarattım, sen kendini alçalttın, Yarattığına yüksel.”

Bu evrendeki her şey belirli yasalarla yönetilir. Dünyamızda, mevsimlerin her yıl yenilenmesinde, çevremizdeki bitkilerin ve hayvanların yaşamında bir “kalıp” görmekteyiz. Bunların hiçbirisi doğa kanunlarına karşı gelemez. Yalnızca insan kendi yaşamını yöneten yasalara uyup uymama gücüne sahiptir. Bu dünyadaki mutluluğu kadar, buradaki hayatı terk ettikten sonra gelecekteki ilerlemesi de yapacağı seçime bağlıdır.

İnsanın hayvanlar âlemi ile paylaştığı bedensel içgüdüleri bu dünyadaki yaşamı için geçerlidir, fakat hayvanlar tamamen doğa tarafından yönetildikleri ve doğanın koyduğu sınırları aşmadığı halde, insan içgüdüsel arzuların sağlıklı sınırlar içinde tutmayı veya onların hiçbir hayvanın yapmadığı derecede kötüye kullanmayı seçebilir.

İnsan zekâsı, onun çevresine egemen olmasına yardım edebilir. İnsan, aklını kullanarak içinde yaşadığı dünyayı tümünden değiştirmiştir. Ama sadece zekâsı onu vahşilerden daha iyi yapamaz, çünkü güçlü silâhların bulunmasıyla eskisinden de tehlikeli olabilir. İnsanda zekâsının yanı sıra, evrenin ardındaki daha büyük bir Sır'a bağlanabilecek bir sır mevcuttur. Kutsal Kitaplarda buna “insan ruhu” veya insanın gerçek benliği” denir İnsanın bu ruhani niteliği eğitilip geliştirilirse, hayvanlar üzerine yükselir ve Tanrı'nın niteliklerini yansıtır. O zaman hem bedensel, hem zihinsel yetenekleri gerçek uygarlığın gelişmesi ve gerçek mutluluğa ulaşması için kullanılır.

O halde, insanın ruhani yaşamını düzenleyen ve ilerlemesinin bağlı bulunduğu ebedi yasalardan bazılarını kısaca gözden geçirelim:

SEVGİ

Sevgisinin çeşitli şekilleri vardır. İnsanın Yaradan'a karşı sevgisinden söz ederken, bir bitkinin güneş ile ilişkisini düşünerek başlarsak faydalı olur. Bitkinin hayatı güneşe bağlıdır ve bütün varlığıyla güneşin hayat verici kuvvetini dünyaya taşıyan ışınlarla tepki gösterir. Öyleyse, bitki güneşi seviyor, diyebiliriz. İnsanın ruhani yaşamı da Tanrı ile ilişkisine bağlıdır. Ama insan bir bitki olmadığı için, kendisi ile Yaratıcısı arasındaki bu ilişkiyi anlaması ve büyümesine yardım eden ruhani güçlere bilinçli olarak cevap vermesi gerekir.

Eğer bitki karanlık bir yere konulacak olursa, güneşe doğru hareket edemez. Ama insanın ruhani yoksunluk durumundan çıkma yeteneği vardır. Ancak, hareket etme gereğinin farkında değilse ruhani melekleri giderek zayıflatıp çalışmaz duruma gelene kadar olduğu yerde kalır. Dolayısıyla bu gereği yüreğinde duyması ve Tanrı'ya “sevmesi” şarttır.

Bitkinin güneşi özlemesi gibi her insan ruhu da Tanrı'ya özlem duyar. Bu nedenle insan Tanrı'ya olan ihtiyacını kabul etmedikçe ve kendinden öteye, varlığının kaynağına uzanmaya gayret etmedikçe tam bir iç huzuruna ve mutluluğa kavuşamaz. Maddi rahatlık ve bedensel zevk ona bir süre için doyumluk hissi verir, ama çok geçmeden yine doyumuzluk duyacaktır. Hız. Bahauallah, Tanrı'nın insana daima şöyle seslendiğini söylüyor:

“Ey En yüce Manzaranın Oğlu! Bana dost olarsın diye sana Kendimden bir ruh emanet ettim. Niçin Beni bırakıp Benden başka bir sevgili aradın?”

Bir çok insan beşer seviyesinden daha yüksek bir şeye doğru cezbolunduklarını görmezlikten gelirler, bazıları bu duyguyu bastırmayı öylesine başarmıştır ki, ancak yaşamlarının çok önemli anlarında hayatın yüzeysel yönleri onların dikkatini artık çekmez olunca yüreklerinde gömülü kalmış olan bu önemli gerçeği şöylece bir görüverirler, bazıları ise modern çağımıza yakışmayan, modası geçmiş bir kavram olan (!) Tanrı ile kendileri arasında bir ilişki bulunduğunu kabul etmekten adeta utanır gibidirler. Artık güneş ve yıldızların karşısında eğilemeyeceğimiz yahut

bulutlar üzerinde oturan yaşlı bir Zat'ı düşünemeyeceğimiz doğrudur, fakat modern bilim adamlarının önünde saygılı bir hayranlıkla durdukları bir "Sınırsız üstün Ruh"a hürmet gösteremez miyiz?

Tıpkı güneşin bitkiye ışınları ile ulaşması gibi, Tanrı da beşer anlayışımızla anladığımız ve kalbimizin tüm sevgisi ile sevdiğimiz "Habercileri" aracılığı ile bizlerle haberleşir. Ama Tanrı Habercilerinden herhangi birinin insan kişiliğine tapmak tehlikelidir, çünkü bu bizim, aynı İlahi Gerçek dünyanın başka bir yerinde, yeni bir isimle ve değişik insani koşullar içinde görüldüğü zaman O'nu tanımamıza engel olur. Bu, bir zamanlar ışığı yansıtan aynanın biçimine ve çerçevesine bağlanıp, aynı ışık bir başka aynadan yansıdığı zaman onu görmeyi reddetmeye benzer. Fakat eğer Tanrı Habercisine başka insanlardan ayıran ilahi niteliklerinden dolayı cezbolunursak, nerede görünürse görünsün O'nu tanıyabiliriz.

İnsan yüreği Tanrı'ya O'nun dünyadaki Zuhuru vasıtası ile bağlanırsa, Yaratıcısı ile arasında bir bağ kurmuş olur. Bu bağ kuvvetlendikçe Tanrı'nın yarattığı her şeye karşı sevgiyle dolup taşar. HzAbdülbaha bir kesrinde bir âşığın eline sevgilisinden ulaşan kirlenmiş ve buruşmuş bir mektubu örnek vermiş ve demişti ki :” Mektup bu halinden dolayı hiç de daha az değerli değildir. Sevilen birinden geldiği için aziz tutulur. Aynı şekilde, hemcinsiniz olan bir insan kim olursa olsun Tanrı'nın yarattığı olduğu için sevmesini öğrenebiliriz.”

HİZMET

Tanrı sevgimizin doğal sonucu insanlık sevgisidir. Hemcinslerimizi sevince, onlara hizmet etmek isteriz. Hz. Bahauallah tek başına münzevi bir hayat yaşamaya izin vermez. İnsanlar arasında yaşamamızı, onların sevinç ve üzüntülerini paylaşmamızı, onlara hizmet etmeye çalışmamızı emreder. İnsanlara hizmet etme yollarından biri, işimiz veya mesleğimiz ne olursa olsun günlük çalışmamızdır. İşimizi ve başkalarına hizmeti içtenlikle arzu ederek yapıyorsak, bu başlı başına bir ibadettir. Hz. Abdülbaha bu kavramı şöyle açıklamıştır:

“Tüm yetenek ve çabası ile bir tabaka kağıt yapan bütün gücünü onu kusursuz hale getirmek için kullanan bir kişi Tanrı'yı övmüş olur. Kısacası, insanın içinden gelerek gösterdiği her türlü uğraş ve çaba, eğer en yüksek saiklere ve insanlığa hizmet etme isteğine dayanıyorsa ibadettir. İbadet, insanlığa hizmet etmek ve insanların ihtiyacını karşılamaktır.”

DUA

İnsan, günlük çalışması ile ibadet eder ve Tanrı'yı över. Fakat bu yeterli değildir. Ayrıca Yaradan'ı ile bilinçli olarak söyleşebilmelidir. Dua ruhun gıdasıdır. Uzun süre aç kalan bir kimse artık açlık acısını duymaz olur, ama vücudu gıdasız yaşayamaz. Aynı şey ruhu için de doğrudur. Eğer Tanrı'yla dua yoluyla söylemezse buna ihtiyaç duymayabilir, fakat ruhunun güçlü ve sağlıklı kalabilmesi için bu gıdaya ihtiyacı vardır.

Geçmişte insanlar çok kere ya bir şey istedikleri veya kendilerinden daha büyük bir kuvvete saygı göstermezlerse başlarına geleceklerden korktukları için dua ederlerdi. Hz Bahauallah, insanın Tanrı sevgisini öğrenmesi ve sevgiliyle konuşmak özlemini duyan bir âşık gibi O'nunla söyleşmesi gerektiğini buyurmaktadır. Elbette, sevgi olmadan sırf kelimeleri tekrar etmenin bir değeri yoktur, ama sevgiliye dua etmesini öğrenince, Sevgi ve Rahmet Kaynağı'ndan akan ruhani inayetten yararlanabilir.

Bahai Dini'nde dua herhangi bir şekil ve usule bağlı değildir. Önemli olan yüreğin içtenliği ve zihin toplanmasıdır, bunlar ancak düzenli dua etme alışkanlığını edindikten sonra yavaş yavaş kazanılır.

Hız. Bahauallah, nasıl dua edeceğimizi öğretmek için birçok güzel dua yazmış ve bunlarla binlerce insana yardım etmiştir, ancak Dua sözsüz de olabilir. Hz. Bahauallah'ın dualarından biri şudur:

“Bende temiz bir yürek yarat, Ey Tanrım! Bende kaygısız bir iç yenile, Ey İsteğim! Kuvvet ruhu ile beni Emrinde berkiştir, Ey Sevgilim! Ululuk ışığı ile beni yolunda aydınlat, Ey Emelim! Yüce kudretinle beni mukaddes göklerine kaldır, Ey İlkim Tanrılığa mahsus rüzgârlarla beni serinlet, Ey Sonum! Ezeli nağmelerle beni serinlet, Ey Can Yoldaşım! Kadim olan cemalinin zenginliği ile beni Senden özge her şeyden kurtar, Ey Efendim! Sonsuz varlığının görünüşü ile beni müjdele, ey dışımdan üstün Dış ve içimden daha içeride olan İç!”

Hız. Bahauallah, O'na inananların her gün dua etmelerini emretmiştir. Her vesile ile kullanılabilecek çok çeşitli dualardan başka Hız. Bahauallah, her Bahai'nin günlük ibadetinde içinden birini seçebileceği üç zorunlu “namaz” da getirmiştir.

ORUÇ

Bu da her dinde yer alan hükümlerden biridir. Her ne kadar ilk bakışta bedensel bir kural olarak gözüküyorsa da – gerçekten vücut bundan çok yararlanıyor-oruçtan kasıt aslında ruhani disiplindir.

Oruç süresince dua ve düşünceye çok zaman ayrılmalı ve yemekten geri durulmalı; daha önemlisi, benlik ve nefis arzularından el çekmek sürekli olarak hatırlanmalıdır. Kötü alışkanlıklarımızı değiştirmek, düşünce ve güdülerimizi kontrol etmek ve her birimizi daha iyi bir insan haline getirecek olan ruhani nitelikleri geliştirmek için özel bir çaba göstermeliyiz.

Bahai Dini'nde oruç, hastalar, emzikli kadınlar, çocuklar ve yaşlılar için zorunu değildir.

ACI ÇEKME

İki çeşit acı vardır. Biri, insanın elinde olmayan acılardır. Örneğin; insan ana babasını çok sevebilir, ama onları yaşlanmaktan ve ölümden koruyamaz. Onlardan ayrılmak kendisine acı verecektir, ama bu çeşit bir acı hayatın bir parçasıdır ve insanın ruhani gelişmesi için gereklidir. Hz Bahauallah diyor ki:

“ Bu günlerde ve bu dünyada Tanrı'nın emri senin isteklerine zıt tecelli etmişse kederlenme, çünkü mutluluk dolu sevinç ve semavi keyif günleri gelecek. Kutsal ve görkemli ruh âlemleri gözlerinin önüne serilecek. O, senin için her iki dünyada, onlardan yararlanmayı, sevinçlerine ortak olmayı ve hayat verici keremlerinden pay almayı takdir kıldı. Onların her birine kuşkusuz erişeceksin.”

Bu dünyada acı çekmenin hikmetini anlamayabiliriz, fakat hayatın sınavlarını ve nimetlerini cesaret ve metanetle karşılayanların bu tecrübeden daha kuvvetli çıktıklarını görmek zor değildir. Bu dünyanın azizleri ve kahramanları keder şarabından bol bol içmişlerdir.

Bir başka çeşit acı daha vardır ki, Tanrı'nın insan cinsi için çizdiği plana aykırıdır ve insanın boyun eğmesi gereken yasalara karşı gelmesinin sonucudur. Savaş, açlık ve hastalık bu gruptandır. Bu çeşit acıları kabul etmemeli ve onları ortadan kaldırmak için elimizden gelen gayreti göstermeliyiz. Çabalarımızı birleştirir ve Tanrı'nın her çağda bize sağladığı kılavuzluğu izlersek bunu başarabiliriz.

ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYAT

Hayatın güzel yanları bizim zevk almamız için vardır, yaşamın zevklerinden kaçmak bizi Tanrı'ya daha yaklaştırmaz. Ancak, dünya yüzünde bir hayvan hayati yaşamak ve yalnız maddi refahımızla meşgul olmak için yaratılmadığımızı bilmeliyiz. Biz bir maksatla yaratıldık.

Dünyadaki yaşamımız, ana rahmindeki bir bebeğin hayatına benzetilebilir. O aşamadaki bir bebeğin ilgilendiği tek şey besin almak olduğu halde, bu dünyadaki hayatına hazırlık olarak gözleri ve kulakları, ciğerleri, kol ve bacakları gelişmektedir. Bu dünyadaki hayat ana rahmindeki hayattan ne kadar farklıysa, buradan o derece farklı bir baksa hayata hazırlanmak için buradayız.

Bu dünyadaki hayattan tam zevk alabilmek için bebeğin doğmadan önce organlarını geliştirmesi gerekir. Yoksa buradaki ilerlemesi yavaş, bazen de neredeyse hiç derecesinde olur. Gelecekteki dünyada ruhani meleklerimize ihtiyacımız olacaktır, yoksa bizde acı çekeriz. Fakat bu dünya için hazırlanan bir bebekle, yolculuğunun bundan sonraki aşamasına hazırlanan akil sahibi bir insan arasında önemli farklar vardır. Bebek kendi gelişmesini yönetemez, dolayısıyla organlarının sağlıklı gelişmesinden sorumlu değildir. Hâlbuki biz bu yaşamımızda kendimizi öbür dünya için bilinçli olarak hazırlayabiliriz ve bunu yapmalıyız.

Bedenlerimiz, yaşamın başka bir aşaması için hazırlanırken bu dünyada yasayabilmemize yarar. Bu gerçek anlaşılırsa, tek önemli şey maddi zevkmiş gibi davranmaktan vazgeçeriz. Gelişmemizin bundan sonraki aşamasında bedene ihtiyaç yoktur ve tıpkı bir yolcunun gideceği yere varınca taşıtını terk etmesi gibi, bizde bu dünyadan giderken bedenimizi terk ederiz. O zaman bizim için tek önemli şey, yaşamını sürdüreceğiz olan ruhumuzun durumu olacaktır. Eğer ona iyi bakmışsak, öbür dünyadan zevk alabileceğiz ve oradaki ilerlememiz sağlıklı ve hızlı olacaktır.”Cennete gitmek”, “sonsuz hayata kavuşmak” ve “mutlak mutluluğa erişmek”in anlamı budur. Öte yandan, bu dünyada gerekli hazırlıkları yapmamışsak ilerlememiz çok yavaş olacak ve “cehennem” ile simgelenen mutsuzluk durumuna düşeceğiz; gelecek hayat için hazırlanmaya fırsatımız olduğunu ve bunu kullanmadığımızı bilmek, mutsuzluğumuzu arttıracaktır. Bu nedenle, şimdi ruhsal gelişmemizle devamlı meşgul olmalıyız, çünkü buradaki hayatımız sona erince artık is isten geçmiş olacaktır ve o zaman nail olabileceğimiz inayetler, bu dünyada kendi gayretimizle kazanabildiğimize değil, sırf Allah'ın lütfüne bağlı olacaktır.

İnsan bedensel sağlığını korumak isterse iyi bir doktora başvurur. Ama ruhsal sağlığına gelince, bedenini belki ruhundan daha iyi tanıdığı halde, tuhaftır ki, ruhunu korumayı becerebileceğini sanır. Doğru yol, ilahi bir hekim olan ve öncelikle insanın ruhani sağlığıyla ilgilenen Tanrı Elcisi'nin yardımını dilemektir. Belki hastalığımızla ilgilenmeyecek veya gerekli tedaviyi yapmayacak olan insan doktorun aksine, İlahi Hekim durumumuzu tam olarak bilir ve bizi doğru yola kılavuzlar. Dahası, bize yardım etmek özlemiyle O, dünyanın kendisine çektirebileceği her türlü acıya katlanmaya hazırlıktır. Böyle bir hekimden nasıl yüz çevrilebilir, O'nun tedavisini nasıl reddedebiliriz.

Ruhani sağlık istiyorsak, önce Tanrı Habercisini tanımalı, sonra da O'nun öğretilerine uymalıyız. Kendi kendimizi iyi edebileceğimizi sanmak budalalık olur. Bize yardım edebilecek olanı bulduktan sonra O'nun gösterdiği yolu kabul etmez ve uygulamazsak, O'nu tanımanız neye yarar? Tanrı Habercisi bizi temin ediyor. O'nun makamını tanımak ve öğretilerine uymak bize öylesine mutluluk getirir ki, her insanın erişebileceği bu mutluluğu bir an bile görebilseydik, ona varmak için gerekirse varımızı yoğumuzu feda ederdik.

Ölüm dediğimiz olay, bu dünyada düşünebileceğimiz hiç bir şeyle kıyaslanmayacak kadar mutlu ve güzel bir hayata giriştir. Tanrı'nın sevgisinin bu dünyaya mahsus olmadığını, sonsuzluk boyunca bizi saracağını hatırlayarak öbür yaşam için akıllıca hazırlanmalı, onu ümitle beklemeliyiz. Hz. Bahauallah buyuruyor:

“Ey Ama Oğlu! Ölümü senin için müjde kildim, niçin ondan mahsul oluyorsun? Işığı seni aydınlatmak için vücuda getirdim, niçin ondan perdeleniyorsun?”

Her çağda Tanrı Habercisi tarafından yenilenen temel ruhani yasaların bazılarına değindikten sonra, şimdi de bu dinde Hz. Bahauallah'ın kişiler için getirdiği belirli öğretilerinin bir kaçından söz edelim.

ÇALIŞMA

Bedensel bakımdan çalışabilecek durumda olan herkesin çalışması gereklidir. Ne başkalarının emeği ile yasayan aylak zenginler, ne de geçimlerini sağlamak için dilenen aylak yoksullar olmamalıdır. Hz. Bahauallah buyuruyor;

“Her birinize bir işle - bir sanat, ticaret veya benzeri işler - uğraşmak emrolunmuştur. Bunu, yani işinizi, Tanrı'ya ibadet ile es kildik...”

“Zamanınızı aylaklık ve tembellikle boşa harcamayın, hem kendinize hem de başkalarına yararlı olacak bir şeyle meşgul olun... Tanrı'nın huzurunda insanların en aşağılığı oturup dilenendir.”

ÖĞRENİM

Hz. Bahauallah, sanat, bilim ve diğer mesleklerde öğrenim görmenin üzerinde büyük önemle durmaktadır.

Diyor ki:

“Bilgi edinmek herkesin görevidir, fakat dünya insanların yararına olacak bilimlerde, yoksa sırf lafla başlayıp biten bilimlerde değil, Bilim ve sanat sahiplerinin dünya insanları arasında büyük hakları vardır...”

“Hakikaten, insanın gerçek hazinesi bilgisidir. Şeref, refah, neşe, sevinç, mutluluk ve coşkunun kaynağı bilgidir.”

“Düşünme yetisinden hünerler, sanatlar ve bilimler kaynaklanır. Gayret ediniz ki bu mükemmel madenden bilgi ve akıl cevherleri cıksın ve dünyadaki çeşitli ulusların huzur ve birliğe kavuşmalarına vesile olsun.”

PERHİZ KURALLARI

Bahailer, zihinsel ve ruhsal olduğu kadar bedensel sağlıklarına da özen göstermeye tevsik olunurlar. Beden, zihin ve ruhun birbiri üzerindeki etkileri o kadar büyüktür ki, mutlu ve dengeli bir hayat yaşamak için bunların hepsini sağlıklı tutmalıyız.

Geçmişte Tanrı habercilerinin birçoğu kendi topluluklarının yiyecek ve içecekler konusunda sıkı kurallara uymalarını istemişlerdir. Bu kuralların konduğu devirlerin koşullarına baktığımızda, bunların ne kadar doğru olduğunu anlarız. Bugün besinler hakkında çok daha fazla bilgimiz olduğu ve çeşitli yiyecekleri saklamanın birçok yolları bulunduğu için Hz. Bahauallah kendi toplumuna diyet konusunda hemen hemen tam bir özgürlük tanımıştır. Ancak, bazı ulusların adetleri, alışkanlık yaratan ilaçların ve sarhoş edici içkilerin insan zihni ve bedeni üzerindeki zararlı etkilerini kabul etmelerine hala engel olmaktadır. Bu maddelerin her ikisi de tıbbi maksatlar dışında, Hz. Bahauallah tarafından yasaklanmıştır.

EVLİLİK

Hz. Bahauallah'ın ömür boyu bekâr kalmak konusundaki tutumu caydırıcıdır. Evlilik normal bir haldir ve kişilerin ve toplumun sağlığına katkısı vardır. Evlilikten önce iffetli olmak ve evlendikten sonra esine mutlak sadık kalmak şarttır. Tek kişiyle evlilik hükmedilmiştir. Evlilik, fiziksel olduğu kadar ruhani bir birleşme sayılmalıdır. Hz. Abdülbaha söyle buyuruyor:

“Bahai evliliği iki taraf arasında birleşme ve samimi bir muhabbettir. Ancak esler son derece dikkatli davranmalı, birbirlerinin mizaçlarını tanımalıdırlar. Bu ebedi bağ, sağlam bir ahitle pekiştirilmeli ve amaç, uyum, birlik ve beraberliği geliştirmek ve sonsuz hayata ulamsak olmalıdır...”

“gerçek bir Bahai evliliğinde taraflar arasında hem ruhen ve hem bedenen bir birleşme olmalıdır ki, böylece Tanrı'nın bütün âlemlerinde ebedi birliğe ulaşabilsinler ve birbirlerinin ruhani yaşamını iyileştirebilsinler. İşte Bahai evliliği budur.”

O halde bir Bahai için evlilik çok ciddi bir meseledir. Evlilik eslerin birbirine duyduğu sevgiye dayanmalıdır. Hz. Bahauallah'ın zamanında, bütün dünyada ve bugünde hala birçok ülkede yapıldığı gibi ana babalar çocuklarının eslerini kendileri seçmezler. Ancak, gelin ve damat adayı her iki tarafın hayattaki anne ve babalarının rızasını almaya mecburdurlar. Bu, iki aile arasında birlik sağlar ve insanların birbirleri için uygun olmadıklarını ve evliliklerinin sağlam temeller üzerinde kurulmadığını fark etmeden, sırf birbirlerini sevdiğileri sanması ile aceleyle evlenmelerini önler. Hz. Bahauallah, sınıf, renk ve din ayırımına izin vermediği için ana babalar kendi bağınazlıklarına kapılıp rıza göstermekten geri durmamalı sadece çiftin gerçek mutluluğunu düşünmelidir.

İki kişinin birbirine olan sevgisine dayanan ve ana babaların rızası ile kutsanmış olan bir evlilik, başka türlüsüne göre daha başarılı olma şansına sahiptir. Bu nedenle Bahailer arasında boşanma nadir görülür. Ayrıca, Hz. Bahauallah, aralarında büyük bir tiksinti doğmuş iki insan söz konusu olduğunda yasak etmemekle beraber, boşanmayı kesin bir dille kınamaktadır.

İŞBİRLİĞİ

Kişi, kendi hayatında ne kadar iyi olursa olsun, diğer insanlarla uyum içinde çalışmayı öğrenmedikçe bu dünyadaki hayatının amacına ulaşmış değildir.

Bugün dünyada toplumsal ve dinsel reform yapmak gayesi ile çalışan binlerce çeşitli grup arasında iyi ve samimi kimseler bulunduğu kuskusuzdur. Ama bu samimi kişiler arasında birlik ve beraberlik bulunmadığı için çabalarının çoğu boşa gitmektedir. Aslında en iyi insanların çoğu kere karşıt gruplar içinde birbirlerine karşı çalıştıkları görülmektedir.

Hz. Bahauallah'ın koyduğu prensipler arasında, kişilerin el ele verip ortak bir ideal uğruna çalışmaları için topluma yön veren ilkeler vardır. İnsanlar çağımızdaki Tanrı planını kabul ettikleri zaman, her biri kendi yoluna gidip hayatının değerli günlerini kendince en önemli saydığı şeyin ardında koşmakla geçirmek yerine kuvvetlerini birleştirip beraber çalışmayı başaracaklardır.

HZ.BAHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER

“Dünyayı ve orada yaşayan ve hareket eden herzeyi yarattıktan sonra, O...insana O'nu tanıma ve O'nu sevmenin essiz yetenek ve ayrıcalığını bahsetti.”

“Eğer insan kendine takdir edilmiş olan büyük şeyleri gerçekleştirmek isterse, ne yüce mevkilere ulaşabilir! En hakir yaratıkların bile inmediği ne derin aşağılanma çukurlarına düşebilir! Ey dostlar, bu günün size getirdiği fırsatı yakalayın ve kendinizi O'nun inayetinin cömertliği ile suçtuklarından mahrum etmeyin.”

“İnsanların ne kadar yetersiz olduğunu düşünün. Onlar kendilerine zarar verecek şeyleri istemekte ve yarar verecek olanları itmekte... bazı kimselerin özgürlük arzu ettiğini ve bundan gururlandıklarını görüyoruz. .Bu kimseler derin bilgisizlik içindeler.

Özgürlük sonunda alevlerini kimsenin söndüremeyeceği fitneye yol acar... Biliniz ki özgürlüğün timsali ve simgesi hayvandır. İnsana yakışan, onu kendi bilgisizliğinden koruyacak ve fitnecilerin zararına karşı gözetecek cinsten kayıtlara boyun eğmektir.”

“Kalkınız ey insanlar ve Tanrı'nın kudretinin gücüyle kendi nefsinize hakim olmaya karar veriniz ki bütün dünya kendi bos hayallerinin ilahlarına hizmet etmekten kurtulsun...”

“Bu günde seni Tanrı sevgisinden alıkoyan, dünyanın kendisidir... Bir kimse kendini dünya süsleri ile süslemek, dünya giyicilerini giymek ve onun nimetlerinden yararlanmak isterse bundan bir zarar gelmez, yeter ki kendisi ile Tanrı'nın arasına hiçbir şeyin girmesine izin vermesin...”

“Dünya beyhude ve bos bir gösteri, gerçeğe sadece benzeyen bir hiçliktir. O'na bağlanmayınız.”

“Bu Gün Tanrı'nın rahmet denizinin insanlara görüldüğü, O'nun sevgi ve merhamet yıldızının ışıklarının üstlerine saçıldığı, inayet ve bereket bulutlarının bütün insanları gölgesinde topladığı Gün'dür. Simdi neşelenmek ve bağı yanıkları, sevgi ve yakınlığın hayat verici meltemleri, dostluk ve muhabbetin yasayan suları ile serinletmek zamanıdır.”

“Tek ve gerçek Tanrı'ya, O'nun yolunda islenen işlerin tadından tatmayı size nasip etmesini yalvarırız... Kendinizi unutup gözlerinizi komsunuza çeviriniz.”

“Kardeşini kendisinden önce düşünene ne mutlu.”

“Ey dünya insanları! Tanrı Dini, sevgi ve birlik yaratmaktadır. O’nu düşmanlık ve anlaşmazlık nedeni yapmayınız.”

“Ey Baha ehli! Bütün insanlarla dostluk ve arkadaşlık ruhu içinde geçiniz. Eğer başkalarının yoksun bulunduğu bir gerçeği biliyorsanız, eğer bir mücevhere sahipseniz, bunu onlarla tam bir şefkat ve iyi niyet lisanı ile paylaşınız. Eğer bir kimse onu reddederse, kendi haline bırakınız ve Tanrı’ya ona yol göstermesi için yalvarınız. Ona kötü davranmaktan kaçınınız.”

“Başarıları ile övünmeyen bilgiler kutsanmıştır. Günahkarları ayıplamayıp onların ayıplarını örten doğrulara ne mutlu, çünkü kendi kusurları insanlardan gizli kalacaktır.”

“Ey insanlar, dillerinizi doğrulukla güzelleştiriniz ve ruhlarınızı dürüstlük süsü ile süsleyiniz. Ey insanlar, başkalarını aldatmaktan sakininiz.”

“Biz gerçekten nezaketi seçtik ve onu Tanrı’ya yakın olanların alameti kildik. Nezaket, genç olsun, yaşlı olsun, bütün insanlara yakışan bir kıyafettir. Kendi tapınağını onunla süsleyene ne mutlu.”

“İnsanlar arasında temizlik cevheri olunuz... Her koşulda kendinizi nazik davranışlara alıştırmınız.”

“Bollukta bol verici, darlıkta şükredici ol. Komsunun güvenine layık ol, ona güler yüzle bak. Fakirlere hazine, zenginlere öğütçü, yoksulların feryadına yetişiçi ol. Verdiğin sözün mukaddesliğini ihlal etme. Hükmünde insafli, sözünde çekingen ol. Kimseye haksızlık etme, kederlilere sevinç, susuzlara deniz, darda kalanlara melce, mazlumlara destek ve koruyucu ol. Her hareketinde doğruluk ve dürüstlük kılavuzun olsun. Gariplere yurt, dertlilere derman, mültecilere kale ol. Körlere göz, yolunu şaşırılmışlara hidayet meşalesi ol. Gerçek cehresine ziynet, vefa alanına taç, hakseverlik mabedine direk, beser cismine can, adalet ordusuna sancak, fazilet ufkuna yıldız, gönül toprağına şebnem, bilgi denizinde gemi, iyilik semasında güneş, hikmet tacında mücevher, asrin fezasında ay, tevazu ağacında meyve ol.”

“Bütün iyiliklerin kökü Tanrı’ya güven, emirlerine itaat ve O’nun kutsal irade ve isteğine rıza göstermektir.”

“Sevginin özü, insanın kalbini sevdiğine yöneltmesi, Tanrı’dan başka jerseyden yüz çevirmesi ve Efendisinin arzusu dışında hiç bir şey arzu etmemesidir.”

“gerçek nefsinin hiç tanımadan günlerini geçiren hakikaten kayıplıdır.”

“Senin için açıkladığımız erseyin özü insaftır, insanın kendini bos hayallerden ve taklitlerden kurtarıp birlik gözüyle O’nun görkemli yapıtını görmesi ve herzeye araştırmacı bir gözle bakmasıdır.”

HZ: BAHALLAH’IN SAKLI SÖZLERİ’NDEN

(Tanrı’nın insana ebedi çağrısı)

“Ey Ruh Oğlu! İlk öğüdüm sudur: iyi, güzel ve aydın bir yüreğin olsun ki, daimi, baki, ezeli ve kadim bir padişahlığa eresin.”

“Ey Ruh Oğlu! En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin varsa ondan yön çevirme, güvenimi kazanmak istiyorsan ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının bilgisiyle değil kendi bilginle bilersen buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün. Bu benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. Onu gözden irak tutma.”

“Ey insanoğlu! Ben sana yeter olayım. Ben’den başka bir yardımcı arama, çünkü Ben’den başkası sana asla yetmez.”

“Ey Ama Oğlu! Ben seni bakiliğe çağırıyorum, sen ise faniliğe meylediyorsun. Niçin sevdiğimize arka çevirerek sevmediğimize yön cevirdin?”

“Ey İnsan Oğlu! Sen kendin suçlu olduğun müddetçe başkalarının suçunu ağzına alma. Başka türlü hareket edersen rahmetimden mahrumsun ve Ben de buna şahidim.”

“Ey Varlık Oğlu! Özün için söylenmesini istemediğin şeyi özgen için söyleme. Yapmayacağını deme. Bu Ben’im sana buyruğumdur; onu tut.”

“Ey Varlık Oğlu! Sorguya çekilmeden önce Ergün sen kendi kendini sorguya çek; çünkü ölüm ansızın gelir ve ettiklerinin hesabını vermek zorunda kalırsın.”

“Ey Ruh Oğlu! İstedtiğin kadar ama illerinde seğırt ve sema meydanlarında kös; emrimize boyun ve yüzümüze bas eğmedikçe rahatlığa kavuşamazsın.”

“Ey Ruh Oğlu! Seni nurun müjdesiyle müjdeliyorum, onunla müjdelen. Seni kutsiyet karargahına çağırıyorum, ona sığın ki sonsuz bir sona kadar rahata kavuşasın.”

“Ey Varlık Oğlu! Yüreğın yurdumdur; onu gelip yerleşmem için arıt. Ruhun nazar gahimdir; onu görünmem için temizle.”

“Ey İnsan Oğlu! Nice günler geçti; birçok sanı ve kuruntularla canının istediğı gibi vakit geçirdin. Daha ne zamana kadar dōşekte kalacaksın? Kaldır basını uykudan; güneş başucuna yükseldi; kaldır ki cemalin ışıklarıyla ışıklanasın.”

TOPLUM

“Hz. Bahauallah’ın on yıllarca önce Doğu’nun en karanlık bir kösesinde beyan ettiğı ve tutarlı bir plan haline getirdiğı insani ve ruhani prensipler, onların kaynağından habersiz bir dünya tarafından birbiri ardınca gelişen bir uygarlığın simgeleri olarak kabul edilmektedir.”

Hz. Sevki Efendi

Hz. Bahauallah’ın zamanındaki dünya bugünkünden çok farklı idi. Bu yüzyılda karşılaştığımız bütün sorunlara rağmen on dokuzuncu yüzyılın ilk bölümünde toplumun durumuna bakarsak, o günler sona erdiği için Tanrı’ya şükretmeliyiz.

O sıralarda, dünya ülkelerinin çoğunluğu kudretli despotlar tarafından yönetiliyordu. Her yerde büyük insan yığınları topluca bir yoksulluk içinde yasarken, servet, ayrıcalıklı küçük bir toplumun elinde toplanmıştı. Korkunç derecedeki sağlıksız koşullar, köy ve kentleri süpüren dehşet verici hastalıklar, bütün dünyadaki kitlelerin tam cehaleti, ezilmişlerin ağalar ve efendiler elinden çektiğı zulümler, her tarafta görülen batıl inançlar ve bağınaz dinsel düşmanlıklar; bütün bunlar Hz. Bahauallah’ın insanlığa Emrini açıkladığı ve öğretilerini ortaya koyduğu zamanda dünyayı saran karanlığın belirtileriydi.

Hz. Bahauallah, Haberi’ni yalnız kişilere getirmemişti. Kişinin yasamı üzerinde önemle durmakla beraber, O, aynı zamanda toplum yaşamının yeniden düzenlenmesi için de birçok pratik öğütler verdi. Dünya hükümdarlarına ve yöneticilerine, her ülkedeki din liderlerine gerekli değişikliklerin gerçekleştirilmesi için el ele vermeleri çağrısında bulundu. Onlara, Tanrı’nın bu çağ için planının, bütün insan ırkının birleşmesi olduğunu ve önce bu birlik kurulmadıkça günümüz dünyasının karşılaştığı karmaşık sorunların çözülemeyeceğini bildirdi. Eğer yetki sahipleri Tanrı’nın bu yeni çağ için koyduğu prensipleri uygulamayı reddederlerse hem kendilerine ve hem de yönettikleri insanlara büyük acılar getireceklerine dair onları tekrar tekrar uyardı. Kendi devrinin hükümdarlarından bazılarına duygulandırıcı ve görkemli bir dille ayrı ayrı yazdı. Diğerlerine çeşitli yazıları ile topluca seslendi. O günlerde büyük insan yığınlarının yasamı üzerinde büyük güç sahibi bulunan çeşitli dinlerin liderlerine, kendisinin “Bekledikleri kişi” olduğunu ilan etti. Onları birbirinden ayıran bağınazlıkları bırakıp dinin tekliğini kabul etmeleri ve kendi toplumlarını birliğe yöneltmeleri için çağrıda bulundu. Kendi kudret ve yetkilerinin gururu ile sarhoş bir durumda olan dünya hükümdarları ve din liderleri Hz. Bahauallah’ın çağrısına kulak tıkayınca, o, derin bir keder ile insanlık kendi hatasını anlayıp Tanrı’nın rehberliğini kabul edene kadar insanların basına gelecek müthiş felaketlerin ve büyük acıların haberini verdi.

O günün büyüklerinden hiç biri O’nun Davasına arka çıkmadığı halde Hz. Bahauallah kendine inananlara, Tanrı’ya özgü esrarlı yollarla dünyada gerekli değişikliklerin yavaş yavaş gerçekleşeceğini ve kendi öğretilerinin birer birer her yerde kabul edileceğini müjdeledi.

Aşağıdaki bölümlerde toplumun bu çağdaki hastalıklarının iyileşmesi ve dünya uygarlığının sağlam bir temel üzerine kurulması için Hz. Bahauallah’ın getirdiğı prensiplerin bazıları kısaca ele alınacaktır.

ÖĞRENİM ZORUNLULUĞU

Hz. Bahauallah’ın öğretim ve eğitim üzerine öğretileri çok acıktır. Dünyanın en ileri ülkelerinde bile kitlesel eğitimin bilinmediğı bir devirde Hz. Bahauallah kendi taraftarlarına çocuklarını eğitmelerini öğütlemiştir. Diyor ki:

“Her babanın erkek ve kız çocuklarına öğretim yaptırması hükmedilmiştir...”

“Her kim kendi olguna veya başkasının çocuklarına öğrenim yaptırırsa, benim çocuklarımdan birine öğrenim yaptırmış olur.”

Kızların öğrenimi üzerinde özel bir önemle durmuştur, çünkü geleceğın anneleri olarak kendi çocuklarının eğitiminde büyük bir etkileri olacaktır. Fakat Hz. Bahauallah, eğitimin sırf akademik bilgi kazanmaktan ibaret olmadığını açıklamıştır. Çocuklara ruhani değerlerde öğretilmeli ve karakter eğitimine büyük dikkat gösterilmelidir.

“Okullar çocuklara önce dinsel prensipleri öğretmelidir... Fakat bu öyle bir ölçüde yapılmalıdır ki, bilgisizce bir bağnazlık ve yobazlıkla sonuçlanarak çocuklara zararlı olmasın.”

Ana baba çocuklarına örgenim yaptırma olanaklarından yoksun bulunurlarsa, örgenim giderleri toplum tarafından kamu fonundan karşılanmalıdır.

ERKEK VE KADIN İÇİN EŞİT HAKLAR

Bahai Dinine göre Tanrı'nın nazarında erkek ve kadın eşittir ve bir cins ötekinden üstün değildir. Her cins dünyanın ileri gitmesine katkıda bulunmalıdır. Erkekler ve kadınlar toplumda eşit haklara sahip olmalıdır.

Geçmişte kadınlar aşağılandığı ve kendilerine yeteneklerini geliştirme fırsatı verilmediği için insanlık zarar görmüştür. Kadınlara eşit eğitim fırsatı verildiği zaman, onlarda içlerinde saklı yetenekleri geliştirmek ve insanlığın gelişmesine bütün güçleri ile katkıda bulunmak olanağına sahip olacaklardır. Hz. Abdülbaha bu konuda şöyle diyor:

“Eskiden dünya “zor” ile yönetilirdi ve erkekler bedenlen ve zihnen daha gülcü ve girişken olduklarından kadınları hükümleri altına almışlardı. Ama denge artık değişmektedir; güç, egemenliğini kaybetmekte ve kadınlarda kuvvetli olan zihinsel uyanıklık, sezgi, sevgi ve yardım gibi ruhsal nitelikler önem kazanmaktadır. Bu yeni çağ, erkeklerin daha az gülcü ve kadın ideallerinin daha etkili olduğu bir çağ olacaktır, daha doğrusu bu çağda erkek ve kadın unsurları daha iyi dengelenecektir.”

EVRENSEL DİL

Hız. Bahauallah'ın bir öğretisi de, ya yeni bir dil icat edilerek veya var olan dillerden biri seçilerek bütün dünyadaki okullarda ikinci bir dil olarak öğretilmesidir. Böylece her çocuk kendi ana dilinden başka, insan ırkının bütün üyeleriyle iliksisini sağlayacak bir evrensel dil öğrenmiş olacaktır.

Hız. Bahauallah buyuruyor:

“Bütün dünya insanların tek bir evrensel dil ve tek bir yazı seklı kabul edecekleri gün yaklaşmaktadır. Bu gerçekleştiğinde, insan hangi kente giderse gitsin kendi vatanında gibi olacaktır.”

Bahai Dini'nin amacı “çeşitlilik içinde birliktir.

Dünyanın çeşitli dilleri ve kültürleri kendi özelliklerini korumalı, fakat aralarında tam bir anlamsa sağlayacak ortak bir bağ bulunmalıdır.

DİN VE BİLİM

Hız: Bahauallah'ın getirdiği önemli prensiplerden biri de, gerçek din ile gerçek bilim arasında daima uyum bulunmasıdır. Bu ilke din adamları ile bilginler arasında şiddetli anlaşmazlığın bulunduğu ve insanların su veya bu tarafı tutmaya zorlandıkları bir zamanda konmuştur.

Bahai Dini'ne göre, gerçek din asla bilimsel olgulara karşı olamaz, insana akıl bahsetmiş olan Tanrı, dinsel gerçekleri araştırırken insanın aklını bir yana itmesini istemez. Bilimsel kuramlar her zaman doğru çıkmayabilir, ama bu sırf din adına ileri sürüldüğü için her türlü akıl ve mantığa aykırı olan düşüncelerin kabul edilmesini gerektirmez.

Bilim de din gibi zaman zaman kötüye kullanılmıştır, fakat evrenin kurallarını keşfeden, madde ve fikir bakımından ilerlememize yardımcı olan gerçek bilim, ruhani gerçekleri açıklayan gerçek din ile asla aykırılığa düşmez.

Bahailere bilimi ve dini insanlığın iki kanadı olarak görmeleri öğretilmiştir. Her iki kanat kuvvetli olmadıkça yükselemeyiz. Bilim, bize araç ve gereç sağlar, din bunları en yararlı şekilde kullanmayı öğretir, Din olmadan bilim maddeciliğe ve yok olmaya götürür, bilim olmadan din bağnazlık ve batıl inançları doğurur. Hz. Abdülbaha diyor ki:

“batıl inançlardan, geleneklerden ve mantıksız dogmalardan arınmış din, bilimle uyum halinde olduğunu gösterdiği zaman, dünyada büyük bir birleştirici ve arındırıcı güç doğacak ve bu, bütün savaşları, çekişmeleri ve kavgaları silip süpürecek, o zaman insanlık Tanrı sevgisinin gücü ile birleşecektir.”

ZENGİNLİK VE YOKSULLUĞUN SINIRLANMASI

Zenginlik bakımından tam bir eşitlik olanağı yoktur, çünkü insanların yetenekleri ve zevkleri farklıdır. Herkes aynı biçimde yaşamaya zorlanırsa dünyanın düzeni altüst olur. Fakat Hz. Bahauallah, toplumda aşırı zenginlik veya yoksulluğa izin verilmemesinin gerektiğini beyan ediyor. Bu konu ile ilgili olarak koymuş olduğu bazı genel

ekonomik prensipler, O'nun başka birçok öğretileri gibi düşünce sahibi pek çok kimse tarafından yavaş yavaş kabul edilmektedir.

Sağlıklı her kişi için çalışmanın önemine yukarıda değinilmişti. Bir Bahai için çalışmak dinsel bir yükümlülüktür. İş başkalarına yardım ruhu ile yapıldığında ibadet mertebesinde. Toplum hiçbir aylak zengin veya yoksulun, başkalarının emeğinin meyvesi ile yasamasına izin vermemelidir.

Hz. Bahauallah kademeli vergi prensiplerini koymuştur. Ancak rahat yasayacak kadar kazanan bir kimseden vergi alınmamalıdır, ama eğer geliri ihtiyacından fazla ise kamu fonuna vergi ödemelice bu vergi, o kimsenin gelir fazlası gerekli giderlerini astığı oranda yükseltilmelidir. Öte yandan, hastalık, kit bir hasat veya kendi elinde olmayan başka bir nedenle kendinin ve ailesinin rahat geçimini sağlayamayan bir kimseye kamu fonundan yardımda bulunmalıdır. Hiçbir insan belirli bir geçim seviyesinin altında bırakılmamalıdır.

Hz. Bahauallah, sermaye ve emek ile ilgili bazı kurallar da koymuştur. İşçilere, ücrete ek olarak sermayenin karından da bir yüzde verilmesini emretmiştir. Hz. Abdülbaha bu hususu şöyle açıklıyor:

“Arazi, maden ve fabrika sahipleri gelirlerini yanlarında çalışanlar ile paylaşmalı ve karlarının belirli bir yüzdesini işçilerine vermelidirler. Böylece çalışanlar ücretlerin ek olarak fabrikanın genel kazancından bir pay almalıdırlar ki, işlerinde içtenlikle çalışsınlar.”

“Dünya devletleri bu husus ile ilgilenecek ve hem işçilerin, hem sermaye sahiplerinin haklarını tam olarak dikkate alacak özel bir kurul örgütlemelidirler.”

“Bu kurallar planlarını öyle akıllı ve sağlam yapmalıdırlar ki, ne sermaye sahipleri büyük zararlara katlansınlar, ne de işçiler zarurete düşsünler. Yasaları son derece ilimli yapmalı ve sonra halka, çalışanların haklarının etkin bir biçimde korunduğu bildirilmeli; sermaye sahiplerinin hakları da korunmalıdır. Böyle bir yasa iki tarafın iradesi ile kabul edildikten sonra greve gidilecek olursa, bütün dünya hükümetleri hep birlikte buna karşı koymalıdırlar.”

Servetin düzenlenmesi için sosyal yasalar gerekli olmakla beraber, Hz. Bahauallah, ekonomik sorunun aslında ruhani bir mesele olduğunu öğretiyor. İnsanlar arasında yoksulluk nedeni ile açlık bas gösterirse, bu mutlaka bir yerde zulmün var olduğunu gösterir. Zenginler zorlandıkları için değil, hem cinslerine karşı sevgi ve merhametlerinden kendi varlıklarından isteyerek vermelidirler. İnsanlar, hayatın ruhani değerlerini fark edip, diğer insanlarla kendi aralarında gerçek bir birlik bağı hissettiklerinde, başkaları ihtiyaç içinde iken, servet biriktirmeyi arzu etmeyeceklerdir.

Hz. Abdülbaha, kendi isteği ile serveti paylaşmanın gerçekleşeceğini bildiriyor;

“İnsanların ileride başkalarının emeği sayesinde büyük servetler biriktirmeleri mümkün olmayacaktır. Zenginler isteyerek paylaşacaklardır. Bu noktaya yavaş yavaş ve doğal olarak kendi istekleriyle geleceklerdir. Bu, asla savaşarak ve kan dökerek olmayacaktır.”

BİRLEŞİK DÜNYA DEVLETİ

Bundan yüz yıl önce Hz. Bahauallah, dünya krallarına ve devlet başkanlarına, aralarındaki anlaşmazlıkları giderip tüm insan cinsinin iyiliği için el ele vererek çalışmaları çağrısında bulundu. Onlara, büyük milletler ve imparatorluklar kurma çağının artık sona erdiğini bildirdi.

Hz. Bahauallah'a göre insanlık, kabile, site ve millet kurma aşamalarından geçmiştir. Simdi bir Birleşik Dünya Devleti kurma zamanı gelmiştir. Birbirleri ile savaş halindeki kabileleri, klanları bir millet halinde birleştirmenin gerekli olduğu çağda vatan sevgisi bir erdemdi ve sadakatin en yüce şekli sayılıyordu. Aşırı milliyetçiliğin, insanlığın birleşmesine engel olduğu günümüz için Hz. Bahauallah şöyle buyuruyor:

“Vatanini seven övünmesin, dünyayı seven övünsün.”

Yeni Dünya Düzeni'nde zayıf milletlere yer yoktur. Dünya ulusları eşit olarak bir arada olacaklardır. Her birinin devleti, bütün milletlerin refahı ve tüm insanlığın mutluluğu için çalışacak bir dünya parlamentosunda temsil edileceklerdir.

Geleceğin Birleşik Dünya Devleti içinde her ulus özerk olacak ve insanların kişisel özgürlüğü korunacaktır. Fakat dünya devletlerinden, kendi sınırları içinde asayişini koruma maksadı dışında silahlanma haklarından vazgeçmeleri talep edilecektir.

Uluslararası bir güvence desteklenen bir Dünya Yürütme Kuvveti, ihtiyaçların karşılanması ve uluslar arasındaki iliksilerin düzenlenmesi için gerekli yasaları yürürlüğe koyacak ve bir Dünya Mahkemesi, ilgili taraflar başvuruda bulunmasalar bile çıkabilecek anlaşmazlıkları çözecektir.

Gezegenin geniş kaynakları dünyadaki bütün insanların yararına isletilip birleştirilecek, tek bir para, ağırlık ve ölçü sistemi uluslararası ilişkileri kolaylaştıracaktır.

Birleşmiş ve savaş belasından soyutlanmış insanlık, elinin altındaki büyük olanakları ve güçleri, geçim düzeyinin yükseltilmesi, eğitimin ilerlemesi, hastalıkların yok edilmesi, bilimin geliştirilmesi, sanatla uğraşılması ve insanlığın dünyadaki ruhani ve maddi yaşamının ilerletilmesi gibi amaçlar için harcayacaktır.

Böylece, vücuda gelecek olan dünya uygarlığına her ırk ve ulus elinden geldiği kadar katkıda bulunacaktır.

DÜNYA BARISI

Dünya insanları, Tanrı Haberi'nin doğruluğunu kabul edip Tanrı'nın bugün için koymuş olduğu ruhani ve toplumsal yasalar üzerine kurulu yeni bir toplumu meydana getirmek amacı ile bilinçli olarak çalıştıkları zaman "En Büyük Barış" kurulacak ve geçmişteki habercilerin müjdelediği "Barış ve Adaletin Altın Çağı" açılacaktır.

Ama Hz. Bahauallah ondan önce savaş araçlarının dehşet verici boyutlara ulaşacağını ve bu nedenle dünya hükümetlerinin savaşın kaldırılması yolunda bir anlaşmaya varmak zorunda kalacaklarını bildiriyor ve bu asamaya varılınca "küçük Barış'ın" kurulacağını haber veriyor. Barış, insanlık için Tanrı Planı'nın tüm olarak kabul edileceği ve Tanrı'nın dünyadaki egemenliğinin evrensel olarak tanınacağı zaman için bir hazırlık dönemi olacaktır.

Hz. Bahauallah'ın Haberi'nin tam önemini ve son yüzyılda dünya üzerindeki etkilerini anlamak istiyorsak, O'nun öğretilerinin açıklandığı zamanı hatırlamalı ve o zamandan beri ne kadar ilerlediğimizi görmeliyiz.

Hz. Bahauallah kendi taraftarlarına, gerek maddi olanakların, gerekse politik ve sosyal ihtiyaçların yakında dünya birliğine yol açacaklarını teyit etmiştir. Hemen hemen bir insan yaşamı süresi içinde modern yolculuk ve iletişim araçlarının bulunması, artık dünyadaki bütün fiziksel engelleri kaldırmıştır. Uluslararası bir anlaşmanın gerekli olduğu genel olarak kabul edilmektedir ve ulusların birbirlerinin yardım ve işbirliğine bağımlı bulunmaları, Hz. Bahauallah'ın öngördüğü Birleşik Dünya Devleti'nin kuruluşuna doğru henüz zayıf bir adım olmakla beraber, şimdiden bir çeşit uluslararası örgüt kurulmasını zorunlu kılmıştır.

Ama bütün olarak insanlık görkemli kaderinden henüz habersizdir ve geçmiş bir çağın ideallerine sarılmaktadır. Sonuç, Hz. Bahauallah'ın tekrar tekrar haber verdiği gibi felakettir. Hz. Bahauallah'ın uyarısından bu yana birbirinin hemen ardından basımıza gelen savaşlar ve belalar henüz gözlerimizi açmamıştır. O, yüzlerimizi Tanrı'ya yöneltip O'na güvenmeyi öğrenene kadar dünyanın müthiş musibetlerle kıvrınacağını haber vermiştir.

HZ: BHAULLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER

"Dünya tek bir vatan ve insanlar O'nun vatandaşlarıdır."

"Birlik Çadırı kuruldu, birbirinize yabancı gözle bakmayınız. Sizler tek bir ağacın meyveleri ve tek bir dalın yapraklarıdır."

"Ey dünyanın çatışan ulusları ve soydaşları! Yüzünüzü birliğe çeviriniz, bırakınız onun ışığı üzerimizde parlansın. Bir araya geliniz ve Tanrı'nın hatırı için aranızdaki anlaşmazlığın kaynağı ne ise, söküp atınız."

"Bütün insanlar daima gelişen bir uygarlığı ileri götürmek için yaratılmışlardır... Yaban hayvanları gibi davranmak insana yakışmaz. O'nun vakarına yarasan erdemler, dünyanın bütün uluslarına ve soydaşlarına karşı sabır, insaf, merhamet ve şefkat göstermektir."

"İçtenlik ve sadakatten yana olanlar, dünyanın bütün insanları ile sevinç ve zevkle ülfet etmelidir, zira dostluk daima birlik ve ahenk vesilesidir. Birlik ve ahenk ise, dünyada ve insanların hayatında düzenin nedenidir."

"İnsanların Tanrı'ya inancı her ülkede zayıflamakta! O'nun iyileştirici devasından başka hiçbir şey yeniden güçlendiremez. Tanrı'dan uzaklaşma, insan toplumunun içini kemirmekte! O'nun kuvvetli Zuhur iksirinden başka ne arındırıp canlandırabilir? "

"herzeyi bilen Hekim'in parmağı insanlığın nabzını tutuyor. O, yanılmaz hikmeti ile hastalığı tanımlıyor, ilaç ve çare yazıyor. Her çağın kendi sorunları vardır... dünyanın bugünkü illetlerinin gerektirdiği çare daha önceki bir devirde gereken ilaçla bir olamaz. İçinde yaşadığımız zamanın ihtiyaçları ile yürekten ilgilenin ve düşüncelerinizi onun zaruret ve ihtiyaçları üzerinde toplayınız."

"Bakin, dünya nasıl Ergün yeni bir illete müptela olmakta. Musibetleri devamlı artmakta... gerçek Hekim ilaç vermekten engellenirken, ehliyetsiz doktorlar el üstünde tutulduğundan ve canları istediği gibi davranmakta serbest bırakıldıklarından hastalık umutsuz döneme yaklaşmakta."

“Yetki sahiplerine daima ilimli davranmak düşmektedir. İtidal sinirini asan her şey yararlı olmaktan çıkar. Mesela özgürlük, uygarlık ve benzeri şeyleri düşününüz. Anlayış sahibi insanlar bunlara ne kadar itibar ederlerse etsinler, aşırıya gidildiğinde bunların insan üzerindeki etkileri kötü olur... İnsanlık daha ne kadar yoldan çıkmışlıkta ısrar edecek? Adaletsizlik daha ne kadar devam edecek? Kargaşa ve şaşkınlık daha ne kadar insanlar arasında saltanat sürecek? Vay ki, çaresizlik yelleri her yönden esmekte... Mevcut düzen acımacak derecede kusurlu olduğu için yakınlaşmakta olan fesat ve kargaşanın belirtileri artık görülebiliyor.”

“İnsanlar için büyük ve herkese kucak açan bir meclis kurmanın mutlak bir zaruret olduğu, gün gelip bütün dünyada anlaşılacaktır. Dünya yöneticileri ve hükümdarları bu toplantıya iştirak etmeli ve tartışmalara katılarak insanlar arasında Büyük Dünya Barışı'nın temellerini atmanın çarelerini düşünmelidirler. Böyle bir barış, dünya milletlerinin huzur ve sükunu için büyük kuvvetlerin kendi aralarında tam olarak barışmaya karar vermelerini gerektirmektedir. Bir hükümdar başka birine karşı silaha davrandığında ötekilerin hepsi birlik olarak ona karşı durmalı ve savaşmasını önlemelidirler. Eğer böyle yapılırsa, dünya milletlerinin kendi ülkeleri içinde asayiş ve güven sağlamak dışında, silahlanmalarına artık lüzum kalmayacaktır. Böylece bütün halklara, devletlere ve milletlere huzur ve sükun getirilmiş olacaktır.”

“Ey her ülkede yaşayanların seçilmiş temsilcileri! Birbirinizle danışınız ve eğer ince düşünenlerden iseniz, tek düşünceniz insanlığa yarar getirecek ve koşulları iyileştirecek şeyler olsun.”

“Ey dünya hükümdarları! Allah korkusunu bırakmayınız ve Tanrı'nın çizdiği sınırları asmayınız... Uyanık olunuz ki hiç kimseye bir hardal tanesi kadar bile olsa insafsızlık etmeyiniz...”

Anlaşmazlıklarınızı gideriniz ve silahlarınızı azaltınız ki giderlerinizin yükü hafiflesin... Tanrı'dan korkunuz, itidal sınırlarını aşıp müsrifler arasında sayılmayınız.

Biliniz ki yoksullar Allah'ın size emanetidir. Bu emanete hıyanet edip onlara adaletsiz davranmayınız...

“Size bu levihte açıkladığımız öğütlere kulak vermez iseniz... Tanrı'nın cezası sizi her yönden kuşatacak ve O'nun adaletinin hükmü ile mahkum olacaksınız... Hem kendinize hem de emrinizde olanlara acıyınız.”

“Biricik Tanrı şahidimdir ve O'nun yaratıkları tanıklık ederler ki, kendimi bir an bilene insanların gözünden gizledim, ne de onların zararlarından korunmaya razı geldim... Tek amacım dünyayı iyileştirmek ve insanlara huzur getirmektir. İnsanlık arasında birlik sınımsız sağlanmadıkça, refah, huzur ve güvenin gelmesi mümkün değildir. Kalem-i Ala'nın açıkladığı öğütlere kulak verilmedikçe bu birlik kurulamaz.”

“Tanrı'nın inayeti ile birlik ışığı bütün dünyayı kapsasın ve “Hükümdarlık Tanrı'nındır” mührü ile bütün insanların alınları mühürlensin.”

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BAHAİ İDARİ DÜZENİ

BAHAİ İDARESİ

“yakında bugünkü düzenin defteri dürülecek ve yerine bir başkası açılacaktır.”

Hz. Bahauallah

Birlik çağrısı yükselmişti. Yeni Çağ'ın genç Habercisi, hassas yürekli Hz. Bab, yolu açmak için hayatini feda etmişti. Haberin taşıyıcısı olması takdir olunan Hz. Bahauallah'ın iki zalim hükümdarın ve emirlerinde bulunan nüfuzlu din adamları ordusunun elinden çekmediği kahir ve eziyet kalmadı. Yirmicinden fazla erkek ve kadın, bu yeni Din'e inandıkları ve kendilerini hemcinslerinden ayıran yüzlerce yıllık hurafe ve taassupları terk ettikleri için işkence ile öldürüldüler ve sonra, Doğu'da ve Batı'da kendisini tanıyan herkes tarafından bütün insancıl erdemlerin simgesi olarak kabul edilen Hz. Abdülbaha, birlik davasının korkusuz savunucusu olması nedeniyle değerli yaşamını hapislerde geçirmek zorunda bıraktı.

Daha başlangıcından beri her türlü muhalefetle karşılaşan Hz. Bahauallah'ın Mesajı, yavaş yavaş çeşitli ülkelerdeki insanların kalplerinde köklendi. İnsanlığı bölen soysuz politika, ırk ve din engelleri karşısında çaresiz kalan ve gerçek birlik umudunu yitirmiş olan insanlar, Hz. Bahauallah'ın öğretilerinde içlerini ümitle dolduran ve kendilerine harekete geçmek için ilham veren bir haber buldular. Hz. Bahauallah'ın görevini dünyaya ilan etmesinden sonra yüzyıl geçmeden bir tacidar duygularını söyle dile getiriyordu:

“Eğer bir gün Hz. Bahauallah veya Hz. Abdülbaha'nın adını görürseniz, yazılarını bir yana itmeyiniz. Onların kitaplarını arayıp bulunuz ve görkemli, barışçıl, sevgi, yaratıcı söz ve derslerini benim gibi siz de yüreklerinize sindiriniz...”

“Bahai öğretileri barış ve sevgi getiriyor.”

“...Tıpkı uzun zamandır umut sözcüklerini arayan herkesi bir araya toplayan geniş bir kucak gibidir.”

Bu “geniş kucak”sımdı her millet, ırk ve dinden insani bir araya toplayarak onları ortak bir inançta birleştirmiştir. Hz. Bahauallah bu insanları, imanlarını sözle değil eylemle kanıtlamaya çağırıyor.

“İnsanların en gafilî sözle mücadele edip kendi kardeşine karşı üstünlük arar. Söyle: Ey kardeşlerim! Kendinizi sözle değil isle süsleyin.”

Dünya harekete geçip birlik kurma yolunda çalışmayı kabul etmediyse bile, Hz. Bahauallah’ın izinde olanların kendilerini bekleyen is hakkında hiç bir şüpheleri bulunmuyordu. Onlar, mahalli, milli ve milletlerarası düzeyde kendi kurumlarını kurup tek bir vücut halinde çalışmalıydılar.

Bahai İdaresi’nin ilkeleri, bizzat Hz. Bahauallah tarafından konmuştur; bu nedenle bu sistem, kurumlarının biçimleri dinlerinin kurucusunun vefatından sonra inananlar tarafından kararlaştırılmış diğer dinsel örgütlerle kıyaslanamaz.

Bahai Dini’nin bütün diğer dinlerden farklı bir özelliği daha vardır: Hz. Bahauallah henüz hayatta iken Hz. Abdülbaha’yı “Misak’ın Merkezi” olarak tayin etmiştir. Yazılı olarak ve acık bir şekilde, Kendi Sudu’ndan sonra, müminlerinin kendileri için acık olmayan her hususta Hz. Abdülbaha’nın rehberliğine başvurmaları gerektiğini belirtmiştir. Bahailer, dinlerinin öğretilerini tartışmaya ve her konuda kişisel görüşlerini ifade etmeye tevsik edilmekle beraber, ne kadar bilgili veya ermiş olurlarsa olsunlar, kendi fikirlerinin tek doğru görüş olduğunu söylemeye ve diğer müminlerin Hz. Bahauallah’ın yazılarını açıklama ve yorumlama yetkisi, yalnız Hz. Abdülbaha’ya verilmiştir. Bu şekilde, Bahai Dini mezheplere ve fırkalara bölünmeye karşı güven altına alınmıştır.

Hz. Abdülbaha da, Vasiyetnamesi’nde dünya Bahailerine böyle bir ahitte bulunmuştur. O’ndan sonra Bahailer, Hz. Bahauallah’ın İdare Düzeni’ni kabul etmişler ve emrin velisi sıfatıyla Sevki Efendi’ye yönelmişlerdir. Gerek Hz. Bahauallah ve gerek Hz. Abdülbaha, Bahai Dini’nin birliğini korumak için başka önlemlerde almışlardır, bunları “Bahai kurumlarının çeşitli görevleri” bölümünde ele alacağız.

Kurumların ilk temelleri Hz. Abdülbaha’nın zamanında atılmıştır. Fakat bütün dünyada sağlamca yerleşmeleri, Emrin Velisi’nin yönetimi altında olmuştur. Aşağıdaki bölümlerde bütün Bahailerin inandıkları ülkeler uğruna nasıl alala verdiklerini yakından göreceğiz.

“Bahai İdare Düzeni genişleyip kuvvetlendikçe zamanla bütün insanlığı kapsamaya mukadder olan Yeni Dünya Düzeni’nin yalnız çekirdeği olarak değil, modelin ta kendisi olarak görülecektir.”

Hz. Sevki Efendi

DİN ADAMI OLMAYAN DİN

Hz. Bahauallah, din adamlığı mesleğinin gününün geçtiğini söylemiştir. Eski zamanlarda bir grup insanın toplumun din işlerinin yürütmekte uzmanlaşması gerekiyordu ve hayatlarını eğitimsiz halka yardım etmeye adanmış, bencillikten uzak ve özverili birçok din adamının içten çabaları ne unutulabilir ve ne de küçümsenebilir. Ama artık çoğumuzun ihtiyaçları geçmiştekinden farklıdır. Bugün herkes sağlam bir ahlak ve bilim örgenimi yapmaya, dinsel öğretileri taassupsuz bir zihinle düşünmeye tevsik edilmeli ve kendi inanç ve eylemleri için tam bir sorumluluk yüklenmelidir.

Bunun için Bahai Dini’nde din adamlığı mesleği yoktur. Kadın ve erkek her üyeden toplumun işlerini yürütme isine katkıda bulunması istenir. Nikah ve cenaze törenleri gibi görevleri Mahalli Ruhani Mahfiller yerine getirirler.

MAHALLİ RUHANİ MAHFİL

Yirmidir yasını tamamlamış dokuz Bahaicinin bulunduğu her Mahalde bu kimseler kendi Mahalli Ruhani Mahfil ‘lebini kurarlar. Sayıları daha fazla olursa, her yıl dokuz kişi gizli oyla seçilir. Kadın olsun, erkek olsun, yirmidir yasını tamamlayan her Bahaicinin mahfile semce ve secimle hakkı vardır. Üyelik için hiç kimse aday gösterilemez. Yakın arkadaşların ve hatta eslerin bile secim hususunda birbirinin görüşünü etkilemesine izin verilmez. Bahailerin sene içinde birbirlerini tanımaları için yeterince fırsat vardır; secim sırasında herkes içten ve yakarış dolu bir davranışla, kimin Mahalli Mahfil’de hizmet etmeye uygun olduğunu iyice düşünür.

Bütün dünyadaki Bahailer Mahalli Ruhani Mahfil’lerini, Hz. Bahauallah’ın Emrini açıkladığı gün olarak kutlanan 21 Nisan’da seçerler.

RUHANİ MAHFİLİN GÖREVLERİ

Bahai düzeninin, Hz. Bahauallah'ın ruhani amaç ve ilkelerini bu dünyada ifade etmek için bir vasıta olduğunu her zaman hatırlamalıyız. Bu nedenle, her mahaldeki Bahailerin seçilmiş temsilcilerinin bütün insanlığa karşı kutsal bir yükümlülükleri vardır. Görevleri arasında; Hz. Bahauallah'ın Mesajını O'ndan henüz haberi olmayanlara duyurma yollarını sağlamak; Emrin öğretilerini yanlış yorumlamaya kalkabilecek kişilere karşı Emri korumak; kendi topluluk üyeleri arasında sevgi ve birliği geliştirmek; renk, sınıf ve inanç farkı gözetmeksizin yoksul, hasta, sakat, yetim ve dullara yardım eli uzatmak; gençlerin maddi ve ruhani aydınlanmasını geliştirmek; çocukların eğitimi için önlem almak; bütün dünyadaki diğer Bahai merkezleri ile düzenli mektuplaşarak çalışmalarından birbirlerini haberdar etmek ve aldıkları mutlu haberleri onlarla paylaşmak; çeşitli Bahai yayınlarının geliştirilmesinde teşvikçi ve yardımcı olmak; Bahailer için düzenli toplantılar tertip etmek ve ahbaplara sosyal, fikri ve ruhani yarar sağlayacak toplantılar düzenlemek...

Bunlar her Ruhani Mahfil'in önemli yükümlülüklerinden bazılarıdır. Emrin yeterli düzeyde geliştiği birçok mahalde Mahfil'in çeşitli heyetlerin yardımına ihtiyacı olabilir. Bu heyetler Mahfil tarafından o yerin Bahailerini arasından tayin edilir. Mahfil her heyetin görevinin ana hatlarını belirtir ve çalışmalarını denetler. Yirmidir yasından genç Bahai gençleri, heyetlerde görev alabilirler.

MAHFİL ÜYELERİ

Mahfil üyelerinin önemli görevlerine karşın topluluk içinde özel bir ayrıcalıkları yoktur. Emrin Velisi, mahfil üyelerinin tutum ve görevlerini şöyle açıklıyor:

“onların görevi emir vermek değil meşveret etmektir; meşveret yalnız kendi aralarında değil, mümkün olduğu kadar temsil ettikleri ahbaplar ile yapılmalıdır. Kendilerini Allah'ın Emrini daha etkili ve vakur bir şekilde tanıtılması için seçilmiş bir vasıttan başka bir şey olarak görmemelidirler. Emrin gövdesinin bas ziynetleri olduklarını, yetenek ve değer bakımından esasta başkalarına üstün bulduklarını, Emrin öğreti ve ilkelerinin tek yayıcısı olduklarını asla düşünmemelidirler. Görevlerine tam bir alçakgönüllülük içinde yaklaşmalı ve açık fikirlik, yüksek insaf ve vazife duygusu, içtenlik, alçak gönüllülikle ahbapların, Emrin ve insanlığın refahı ve yararına adanmışlık suretiyle, hizmet ettikleri kimselerin yalnız güvenini, tam destek ve saygısını değil, aynı zamanda takdir ve gerçek muhabbetini de kazanmaya çalışmalıdırlar. Her zaman için ayrıcalık ruhundan ve gizlilik havasından kaçınmalı, hükmedici tavırlardan sıyrılmalı, her türlü önyargı ve hırslı müzakerelerden uzak kalmalıdırlar...”

Ve belirli bir karara varmaları gerektiğinde, ihtirassız, istekli ve samimi meşveretten sonra dua için Tanrı'ya yönelmeli, içtenlik, kararlılık ve yüreklilikle oylarını vererek çoğunluğun kararlarına uymalıdırlar...”

MEŞVERET

Mahfil üyeleri arasında meşveret son derece önemlidir. Daha doğrusu, Bahai Yönetim Düzeni meşveretsiz işleyemez. Bahailerin unutmaması gereken iki önemli etken vardır. Birincisi: Herkesin kendi düşüncesini ifade etme hakkı vardır; vicdani kanaatini açıklamakta ve kişisel görüşlerini belirtmekte özgürdür. İkincisi; bir kere görüşlerini açıkladıktan sonra başkalarının fikirlerine aldırmandan körü körüne kendi düşüncesine saplanıp kalmamalıdır. Başkalarının ileri sürdüğü fikirler üzerinde düşünmeye ve onlarla samimi bir dostluk ruhu ile her konuda meşverete hazır olmalıdır. Meşveret ilkesi Mahfilde uygulandığında varılan karar çok kere müzakereye ilk başladığında üyelerin aklında olan sedyen çok farklı ve çok daha iyi olarak belirir.

Herkesin fikirlerini dinledikten ve eldeki konu üzerinde meşveret ettikten sonra Mahfil üyeleri çok defa oy birliği ile karara varırlar. Oybirligi sağlanmazsa, çoğunluğun oyu Mahfilin kararını teşkil eder. Ondan sonra hem üyeler hem de mahalli Bahai toplumunun tümü, bu kararı yürekte desteklerler. Hiç kimse Mahfili tenkit etmemeli ve kararlarına aykırı davranmamalıdır. Bundaki hikmet aşikardır, zira her Bahai toplumun işlerini kendi kararına göre yürütmeye kalksaydı düzensizlik bas gösterir ve birlik ruhu tümünden yok olurdu. Bununla beraber, ciddi bir yanlışlık yapıldığına inanan bir kişi, Mahfilden kararını tekrar gözden geçirmesini isteyebilir.

Hz. Abdülbaha bir Mahfilin üyeleri arasındaki meşveretin koşullarını şöyle açıklıyor:

“Mahfil üyeleri, aralarında kötü duyguların ve anlaşmazlığın çıkmasına vesile olmayacak şekilde meşveret etmelidirler. Bu ancak her üyenin tam bir serbestlikle kendi düşüncesini açıklaması ve savını ileri sürmesi ile sağlanabilir. Kendine karşı çıkan olursa güvenmemelidir. Çünkü bütün sorunlar tam olarak müzakere edilmedikçe doğru yol ortaya çıkmaz. Gerçeğin parlak kıvılcımı farklı görüşlerin çarpışmasından doğar. Şayet müzakere sonucunda oybirligi ile bir karara varılabilirse ne ala, ama Allah korusun, fikir anlaşmazlıkları çıkarsa, o zaman çoğunluğun oyu geçerli olur.”

“İlk koşul, Mahfil üyeleri arasında mutlak sevgi ve uyum bulunmasıdır... İkinci koşul, bir araya geldiklerinde yüzlerini Yücelik Ülkesi’ne çevirmeli ve Bahai Diyarı’ndan yardım dilemelidirler. Bundan sonra tam bir bağlılık, nezaket, vakar, dikkat ve ilimlilik ile görüşlerini açıklamaya geçmelidirler. Her meselede gerçeği araştırmalı ve kendi fikirlerinde ısrar etmemelidirler, zira insanın kendi görüşünde inat ve ısrar etmesi sonuçta anlaşmazlık ve münakasaya neden olup, gerçek perdeli kalır. Sayın üyeler kendi düşüncelerini tam bir özgürlükle açıklamalıdır, çünkü başkasının fikirlerini küçümsemeye asla izin verilmez... Fikir ayrılıkları çıkacak olursa çoğunluğun oyu geçerli olmalı ve herkes çoğunluğa itaat etmelidir...”

“Müzakereler ruhların eğitilmesi, çocukların örgenimi, yoksullara ve dünyadaki her sınıftan acizlere yardım, bütün milletlere şefkat, Tanrı’nın hös kokularının yayılması ve Kutsal Kelimesi’nin yüceltilmesi ile ilgili ruhani işlerle sınırlı kalmalıdır. Bu koşulları yerine getirmeye çalışacak olurlarsa... O Mahfili Tanrı kutsar, ilahi teyit orduları yardımına koşar ve ruh Ergün yeni bir coşku ile onların üzerine saçılır.”

ON DOKUZ GÜN ZİYAFETİ

Bir topluluktaki bütün Bahailer, düzenli aralıklarla bir araya toplanıp dua ederler, çalışmaları hakkında görüşürler ve dostluk bağlarını pekiştirirler. Bu toplantı, her on dokuz günde bir yapıldığı için adına “On dokuz Gün Ziyafeti” denir.

Ziyafet üç kısımdan oluşur. Birinci bölüm Bahai kutsal kitaplarındaki duaların okunmasından oluşan bir ibadet programıdır. İkinci bölümde Ruhani Mahfil çalışmaları hakkında topluluğa bilgi verilir, işleri ve sorunları üzerinde onlarla meşverette bulunulur. Başkan, hazır bulunan herkese görüşlerini açıklama ve meşverete katılma fırsatı verilmesine dikkat eder. On dokuz Gün Ziyafetinde yapılan öneriler, Ruhani Mahfilde dikkatle üzerinde durulmak üzere, sekreter tarafından not edilir. Böylece her Bahai ferdi, Mahfil üyesi olmasa bile topluluğun işlerinin yürütülmesine katkıda bulunmuş olur, ancak kesin karar Mahfil üyelerince verilir.

Ülkenin ve dünyanın başka bölgelerinden gelen mektup, haber ve raporlar da bu bölümde okunup tartışılabilir.

Ziyafetin üçüncü ve son bölümü sırf sosyal içeriklidir. Bu bölümün amacı topluluğun üyeleri arasında birlik ve dostluğun geliştirilmesidir.

Bugün aynı günde bu toplantıların binlercesi yapılmaktadır, modern evlerde veya toprak kulübelerde, kimi gökdelenlerde, kimi Kızılderili çadırları ve Eskimo buz evlerinde, kimi ormandaki bir açıklıkta gök kubbenin altında yahut nefis bir binanın salonlarında... On dokuz Gün Ziyafetine katılanlar nerede bir araya gelseler, renkleri, dilleri ve sosyal durumları ne olursa olsun hiç bir şeyin yok edemeyeceği büyük bir birliğin parçaları olduklarının bilincine tam olarak varmışlardır.

BAHAİ TAKVİMİ

Bahai İdare Düzeni hakkındaki açıklamalara bir süre ara verip Ondokuz Gün Ziyafetlerinin tarihlerine bir bakalım:

Bugün dünyada farklı birçok takvim kullanılmakta ve hiçbiri birbirine uymamaktadır. Çeşitli çevrelerde yaşayan Bahailer, Hz Bab tarafından hazırlanmış yeni bir takvim kullanıyorlar. Bu takvim, yeni dinin doğusu ile baslar ve her biri Allah’ın Sıfatları’ndan biriyle adlandırılmış Ondokuz günlük Ondokuz aydan meydana gelir. Takvimin güneş yılına uyması için son iki ay arasında dört (artık yıllarda beş) artık gün vardır. Yılbaşı astronomiye göre tespit edilmiş bahar gün-gece eşitliğinde (genellikle 21 Mart) baslar.

Ondokuz gün ziyafetleri aşağıda adları yazılı ayların birinci günlerinde yapılır.

AY İSMİ BİRİNCİ GÜN

1-Baha.....	21 Mart
2-Celal.....	9 Nisan
3-Cemal.....	28 Nisan
4-Azamet.....	17 Mayıs
5-Nur.....	5-Haziran
6-Rahmet.....	24-Haziran
7-Keli mat.....	13-Temmuz
8-Kemal.....	1-Ağustos
9-Esma.....	20-Ağustos

10-İzzet.....	8-Eylül
11-Meriyet.....	27-Eylül
12-İlim.....	16-Ekim
13-Kudret.....	4-Kasım
14-Kabl.....	23-Kasım
15-Mesaim.....	12-Aralık
16-Şeref.....	31-Aralık
17-Sultan.....	19-Ocak
18-Mülk.....	7-Şubat
HA Günleri(Artık günler).....	26-Şubat
19-Ala.....	2-Mart

MİLLİ RUHANİ MAHFİL

Mahalli Mahfiller, her kent veya köydeki Bahailerin isleri ile meşgul olurlar. Bir ülkede bir kaç düzine veya bir kaç yüz Mahalli Mahfil bulunabilir. Bu Mahfiller, o ülkedeki bütün Bahailerin çalışmalarını yöneten, tevsik eden, birleştiren ve koordine eden bir Milli Mahfil'in yetki dairesine girerler.

Mahalli topluluklar her yıl kendilerini bir Milli Konvenşın'da temsil edecek delegeleri seçerler. Bu delegelerin bütün ülkeden seçtiği dokuz Bahai, o yıl için Milli Ruhani Mahfil teşkil eder. Bütün Bahai seçimlerinde olduğu gibi, bu secimde de aday gösterilmez ve hiç bir şekilde propaganda yapılmaz. Yirmidir yasını doldurmuş herkes seçilebilir. Delegeler vicdani kanaatlerine göre, "gerekli nitelikler olan mutlak sadakat, benlikten uzak bağlılık, iyi eğitilmiş bir kafa, muteber yetenek ve olgun tecrübeyi kendine topladığına" inandıkları kimseler için gizli oy verirler.

Milli Mahfil'in yetkisi Mahalli Mahfillerin üstündedir. Bir Milli Mahfil'in kararlarına yetki dairesine giren bütün Mahalli Mahfiller uyarlar. Milli Mahfil genellikle ulusal önem taşıyan işlerle uğraşır ve her kent veya köydeki işlerin düzenlenmesini oranın kendi seçilmiş Mahfiline bırakır, ancak Mahalli Mahfillerin yardım veya kılavuzluğa ihtiyacı olması halinde her zaman onlara yardıma hazırdır. Çeşitli Mahalli Mahfillerin kararları, Milli Mahfil'e bildirilir. Bu suretle Milli Mahfil ülkenin her kösesindeki çalışmalardan haberdar olur.

Milli Mahfil, Ondokuz gün Ziyafetleri için gönderilen haber bültenleri ve diğer yazışmalar aracılığı ile topluluğun tüm üyeleri ile de temas halindedir. Bu ziyafetlerden gelen ve bütün ülkeyi ilgilendiren öneriler, Milli Mahfil tarafından ele alınarak müzakere edilir.

Buldukları yerde Mahalli Mahfil olmayan Bahailer, doğrudan Milli Mahfil ile haberleşerek kendi Mahalli Mahfilleri kurulana kadar haberleri Milli Mahfil'den alır ve O'nun kılavuzluğunda faaliyetlerini yürütürler.

Milli Mahfil'in hizmet ettikleri Bahailere karşı görevleri hakkında Emrin Velisi buyuruyor:

"Bilmek isteyen herkes açıkça anlamalıdır ki, Emrin işlerini başlatmak, yürütmek ve koordine etmek için seçilen herkese düşen en önemli ve kutsal görevlerden biri, kendilerine hizmet etmek ayrıcalığını taşıdıkları kimselerin güven ve sevgisini ellerindeki her vasıta ile kazanmalarını gerektiren işlerdir. Onların görevi, hizmetle yükümlü oldukları kişiler arasında üzerinde durulan görüşleri, egemen duyguları ve kişisel inançları öğrenmek ve bilmektir. onların görevi, müzakerelerinden ve işlerin genel yönetiminden, kendi içine dönük ve başkalarına yabancı tutumları, gizliliğin şüphelerini, diktatörce iddiaların boğucu havasını, kısacası yan tutuculuk, bencillik ve önyargı kokan söz ve davranışları kökünden kesip atmaktır. Onların görevi, kutsal ve yalnız kendilerine verilmiş kesin karar hakkını ellerinde tutmakla beraber, Bahai ailesinin en mütevazı ve önemsiz üyeleri ile dahi fikir sorma, bilgi verme, şikayetleri ortaya çıkarma, danışmada bulunma şeklinde ilikside bulunmak, yapılanların nedenlerini açıklamak, planlarını tespit etmek, davranışlarının doğruluğunu kanıtlamak, gerekirse kararlarını değiştirmek ve kendileri ile bütün diğer Mahalli Mahfiller ve inanmış kişiler arasındaki karşılıklı bağlılık ve ortaklık, anlayış ve güven duygusunu geliştirmektir."

YÜCE ADALET EVİ

Dünyadaki bütün Milli Mahfiller, “Yüce Adalet Evi” adi verilen uluslararası bir organa bağlıdır. Nasıl Milli Mahfil kendi yetki dairesi içindeki Mahalli Mahfilleri yönetiyor ve birleştiriyorsa, Yüce Adalet Evi de tüm Bahai dünyası için planlar yapar, hedefler tespit eder ve Milli Mahfiller de birleşik olarak bu planları uygularlar.

Ancak, Adalet evi ile Mahfiller arasında önemli bir fark mevcuttur: Hz. Bahauallah bu en yüksek uluslararası organa Kendisi tarafından açıkça konmamış yasaları yapma yetkisi vermiştir. Örneğin, Hz. Bahauallah’ın öğretilerine göre sermaye sahibi karından bir bölümünü çalışanlara ayırmalıdır. Ancak bunun ne miktar olacağını belirtmemiştir, zira miktarın zamanla değişmesi gerekebilir. Bu nedenle, Adalet evi yüzde miktarını tespit edebilir ve ileride bu oranın değişmesi gerekiyorsa değiştirebilir. Yani, Adalet Evi Hz. Bahauallah’ın koyduğu yasaların hiçbirini değiştirmez. Fakat O’nun, kararı Adalet Evine bıraktığı hususlarda hüküm koyabilir. Gerekli gördüğü zaman Adalet Evi kendi yasalarını da değiştirebilir.

Adalet Evi ile Milli Mahfiller arasında bir başka önemli fark daha vardır. Bahailere, Adalet Evi’nin doğru karar vermesinde daima Allah’ın yol göstereceği vaade edilmiştir.

Kendi Mahalli Mahfilinin verdiği bir kararın yanlış olduğunu düşünen bir Bahai, o Mahfilden kararını tekrar gözden geçirmesini isteyebilir. Sonuçtan tatmin olmazsa, yaşadığı ülkenin Milli Mahfil’ine başvurabilir. Milli Mahfil’den sonrada Yüce Adalet Evi’ne müracaat edebilir. Fakat Adalet Evi’nin kararı her Bahai tarafından nihai ve kati olarak kabul edilir.

İlk yüce Adalet Evi 1963’te Arzı Akdes’teki Bahai Dini Dünya Merkezi’nde toplanan bir Uluslararası Konvensin’da seçildi. Bu tarihi secimden hemen sonra dünyanın dört kösesinden gelen binlerce Bahai, Londra’da Albert Hall’da toplanarak Hz. Bahauallah’ın Emrini acıklamasının yüzüncü yıldönümünü kutladılar.

HÜKÜMETE SADAKAT

Bahai Dini Kurumları’nın bugünkü sekilerli ile başlıca işleri, Hz. Bahauallah’ın öğretilerini yaymak, O’na inananların birliğini korumak ve onların bütün dünyada insancıl eylemlerini koordine etmektir.

Bahailer, dünya milletlerinin, gelecekteki Dünya Devletinin modeli olarak Hz. Bahauallah’ın koyduğu Yönetim Düzeni’nin ilkelerini kabul edeceklerine inanırlar. Fakat o zamana kadar yasadıkları ülkenin yasalarına sadakat ve itaat gösterilmelidir. Hz. Bahauallah buyuruyor:

“Bu topluluktan bir kimsinin yaşadığı her ülkede, onlar hükümete karşı sadık, doğru ve itaatli davranmalıdırlar.”

Hz. Abdülbaha bu konuyu şöyle açıklıyor:

“Ülkedeki hükümete karşı itaatli ve iyi niyetli olmalı, adil bir hükümdara karşı sadakatsizliği Tanrı’ya sadakatsizlikle bir tutmalı ve devlet hakkında kötü niyet beslemeyi Allah’ın emrinden çıkmak saymalıyız.”

Bahailerin sadece, kendi dinlerinin temel ilkelerine aykırı birsek yapmaları istendiğinde, devletle işbirliği yapmayı reddetmeye hakları vardır. Örneğin, bir azınlık grubunu renkleri veya dini inançları yüzünden imha etmekte yardımcı olamazlar, aynı şekilde bir siyasi partinin safında bir başkasına karşı cephe alamazlar, çünkü bu onların bütün dünyada kurmuş oldukları ve insanlar arasında her türlü ırk, din ve politika ayrılıklarının üzerinde bulunan birliği yok eder. Fakat inandıkları ruhani prensipleri ile zıtlaşmayan her hususta devletin yasalarına isteyerek itaat ederler.

TANRI EMRİNİN ELLERİ

Hz. Bahauallah kendi hayatta iken güvendiği ellerden bazılarını Emrin işlerine özel yardımcı olarak seçmişti. Bu kimselere “Tanrı Emri’nin Elleri” adını verdi. Hz. Abdülbaha Vasiyetnamesi’nde, Emrin Velisi’nin kendisine verilen muazzam görevi yerine getirmesinde yardımcı olacak Emrin Elleri’ni seçmesi için hükümler koydu. Emrin Velisi bütün dünyadaki Bahailer arasında birkaç kadın ve erkek seçti. Bu Emrin Elleri’nden birçoğu⁵ halen hayatta olup kendilerine verilen görevlere devam etmektedirler.

Emrin Elleri, Emrin yönetim kurumlarına seçilmezler, onlar Yüce Adalet Evi ile yakından işbirliği yapıp Onun kararlarına itaat ederler.

⁵ Emrin ellerinden halen 3 kişi hayattadır(1994) (Kitabın yazım tarihi baz alınmıştır.)

BAHAİLER ARASINDA BİRLİK

Bahai düzeni hakkında anlatılanlardan, bütün dünyada her topluluğa mensup kişilerin kendi fikirlerini ortaya koyma, Mahalli ve Milli Mahfillere semce ve secimle hakları bulunduğu açıkça anlaşılıyor. Milli Mahfillere seçtikleri üyeler vasıtası ile dolaylı olarak Yüce Adalet Evi'ni de seçmiş oluyorlar.

Yönetim kurumlarını seçen Bahailerin bunların çalışmalarını ilerletmek için taze görüşler ve öneriler sunmaları da tevsik edilmektedir. Fakat kesin karar hakkı, seçilmiş organlara aittir. Mahalli Mahfiller kendi Milli Mahfillerine, bütün dünyadaki Milli Mahfiller de Yüce Adalet Evine karşı sorumludurlar. Bahai Dininin birliği bu suretle korunmuş olur, zira O'nun Yönetim Düzenini reddetmesi mümkün değildir.

Eğer bir kimse kendine Bahai diyor, fakat Hz. Bahauallah'ın koyduğu ilkelere açıkça karşı geliyorsa topluluğun hiçbir üyesi onu kınayamaz. Ancak bağlı olduğu Mahalli veya Milli Mahfil tam bir hikmet ve şefkatle yanlısını görüp tutumunu değiştirmesi için ona yardımcı olmalıdır. Fakat Mahfil yapabileceği herzeyi yaptıktan sonra o kişinin Bahai toplumunun itibarına bile zarar verdiğine kani olursa onu oy hakkından yoksun bırakma yetkisine sahiptir, yani böyle bir kimse davranışlarını düzeltene kadar Bahai kurumlarına üye seçemez ve seçilemez.

Hz. Bahauallah, Emre verilebilecek en büyük zararın bir kimsenin kendini Hz. Bahauallah'ın mümini saydığı halde O'na inananlar arasında ahenksizlik yaratmaya çalışması olduğunu söylemiştir. Bu, birlik temeli üzerinde kurulan ve kendi inananları vasıtası ile bir birlik örneği teşkil etmeyi emel edinen bir dinin akidelerinden çok ciddi bir sapmadır.

Hz. Bahauallah, Dinini mezheplere bölünmekten korumak maksadıyla müminleri ile yaptığı Ahit'te onları Kendinden sonra kılavuzluk için Hz. Abdülbaha'ya yöneltmiştir. Hz. Abdülbaha da, Bahailerin Sevki Efendi'ye ve Yüce Adalet Evi 'ne itaat etmelerini istemekle bu Ahdi yenilemiştir. Sevki Efendi şimdi vefat etmiştir, fakat Adalet Evi Hz. Bahauallah'ın buyurduğuna göre en az bin yıl sürecek olan Bahai Devresi'nin sonuna kadar yasayacaktır.

Kendine Bahai dediği halde Adalet Evine itaati reddeden bir kimse Hz. Bahauallah'ın Ahdini bozmuş ve kendi yetkisini Adalet Evininkinden yüksek tutmakla Bahailerin safları arasında kopukluk meydana getirmeye çalışmış olur. Bunu önlemek için, Hz. Bahauallah'a inananların o kişi ile bütün ilişiyi kesmeleri istenir. Ancak bu şekilde "Ahit Bozan(Nakız)" denilen böyle bir kimsenin Emrin birliğine herhangi bir zarar vermesi önlenir. Eğer bu kişi sonradan davranışlarından pişmanlık duyar ve Adalet Evine sadakat beyanında bulunursa yeniden Bahai toplumuna kabul edilebilir Geçmişte Bahai olduğu halde sonradan fikrini değiştirip artık Emrin bir üyesi olarak bilinmeyi arzu etmeyen bir kimse elbette nakız değildir. Bahailer tereddütsüz onunla ilişkiye devam ederler. Dünya Bahaileri ancak kendinin Hz. Bahauallah'ın mümini olduğunu iddia etmesine rağmen, Adalet Evi'ne karşı gelmek sureti ile Emrin mensupları arasında bölünme yaratmaya çalışan bir kişi ile ilişilerini keserler. Bu davranıştaki hikmet geçmişte kanıtlanmıştır. En önemli örnek olarak, bizzat Hz. Bahauallah'ın en yakın akrabalarından bir kaçının, Emrin kurucusu ile maddi akrabalıkları nedeni ile bu Din'de lider olabileceklerini ve kendilerine bir taraftarlar grubu kurabileceklerini sanmaları olmuştur. Hz. Bahauallah'ın Kendi'ne inananlarla yaptığı Ahdi küçümsemeleri ve Hz. Abdülbaha'nın yetkisine boyun eğmeyi reddetmeleriyle, dünya Bahaileri onlarla ve yoldan çıkarmayı başarabildikleri bir kaç kişi ile bütün ilişilerini derhal kestiler. Sonuçta bu kimselerin bazıları hatalarını anlayıp yeniden Hz. Bahauallah'ın yoluna girdiler, geri kalanlar ise yavaş yavaş silinip gittiler ve hiç bir izleri kalmadı.

Bu bebeklik çağındaki Din'in birliği geçmişte birçok defalar sınavdan geçmiş ve her defasında bu sınavlardan, eskisinden daha kuvvetli olarak çıkmıştır.

MABETLER (MESRUK'ÜL EZKAR)

Hz. Bahauallah'ın öğretilerine göre her mahalde bir mabet yapılmalı, böylece insanlar dinsel inançları ne olursa olsun bir araya toplanıp Tanrı'ya ibadet etmelidirler. Bu mabetlerde dünyanın bütün Kutsal Kitapları'ndan yazılar okunur. Bahai Dininde din adamları olmadığı için okuma programı bir heyet tarafından düzenlenir ve sıradan erkek ve kadımlarca uygulanır. Hiç kimse ne vaaz verir ne de bir tören veya ayin yapar. Bahai Dini ve diğer dinler üzerine konferanslar, münazaralar ve dersler başka bir yerde yapılmalıdır, çünkü mabet yalnız dua ve murakabe içindir.

Bu binaların mimari tarzı farklı olabilir, fakat bütün mabetlerin belirli ortak özellikleri vardır. Örneğin, hepsi dokuz cepheli olup her cephesinde birer kapı açılmıştır. Dokuz rakamı bütün diğer sayıları kapsadığı için dokuz sayısı birlik sembolüdür, binanın arka yönünün bulunmaması kapılarının bütün insanlığa açık olduğunu simgeler. Tanrı'ya ibadetin doğanın güzelliği ve insanlara pratik hizmet ile ilişisini belirtmek için mabetlerin çevresinin güzel bahçelerle ve örgeim, sosyal ve hayır işlerine ayrılmış başka binalarla çevrili olması gerekir.

Bahailer bu güne kadar her kıtada bir mabet kurabilmişlerdir. Ayrıca dünyanın çeşitli yerlerinde 50 parça arazi⁶ ilerde yapılacak inşaatlar için satın alınmıştır.

FONLAR

Giderek büyüyen bir dünya toplumunun mali ihtiyaçları, yerel, ulusal ve uluslararası fonlarla karşılanır. Bu fonlar Bahailerin gönüllü bağışları ile toplanır. Hz. Bahauallah'a inanmayanlardan hiç bir para kabul edilmez. İnananlar ise diledikleri maksatlar için ve verebildikleri kadar vermekte serbesttirler. Kişilerin fonlara yaptıkları katkıların miktarı hakkında hiç kimseye bilgi verilmez.

Bahailer birlik davasına hizmet etmeyi büyük bir ayrıcalık sayarlar; kendi maddi kaynaklarından bağışta bulunmak, bu Emri desteklemenin pratik bir yoludur.

KUTSAL GÜNLER

Bahailik neşe ve mutluluk dolu bir dindir. Bahailerin hayattan duydukları büyük sevinç yıl boyunca yedi bayram gününde ortak bir şekilde ifadesini bulur.

Bu günlerden söz ederken Hz. Abdülbaha şöyle buyuruyor:

“Tanrı'nın kutsal yasalarına göre her dönem ve devrede kutsanmış bayramlar, günler ve çalışılması haram günler vardır. Böyle günlerde ticaret, endüstri, tarım vb. alanlarda her türlü faaliyet durmalıdır.”

“Herkes bir arada bayram etmeli, genel toplantılar yapılmalı, tek bir topluluk halinde gelinmeli ve bu suretle milli birlik, beraberlik ve uyum herkesin gözlerine serilmelidir.”

“Böyle kutsal bir gün ihmal edilmemeli ve sırf bir keyif günü haline getirilerek sonuçlarından yoksun bırakılmamalıdır.”

“Bu günlerde insanlara devamlı yarar ve değer sağlayacak kurumlar kurulmalıdır...”

“Kusursuz Tanrı dostları böyle günlerde yalnız Bahailere mahsus olmayıp bütün insanlığa uzanacak, gözle görünen hayırlı veya ideal eserler bırakmalıdır.”

Bahailer için bir yıl içinde çalışılması haram olan 9 gün vardır. Bunların yedisi sevinç dolu bayramlar, diğerleri ise Hz. Bab'ın şahadet ve Hz. Bahauallah'ın Suudu Yıldönümü'dür. Bu günler sırası ile şöyledir:

21 Mart; Yılbaşı, aynı zamanda oruç ayının sonu

21 Nisan- 29 Nisan ve 2 Mayıs; Bahailer için en önemli bayram dönemi, Hz. Bahauallah'ın İstanbul'a sürgün gitmeden önce Bağdat dışındaki Rızvan Bahçesi'nde geçirdiği 12 gündür, Hz. Bahauallah Emri'ni bu dönemde açıkça ilan etti. Birinci, dokuzuncu ve onikinci günlerde çalışmak haramdır.

23 Mayıs; Hz. Bab'ın Emri'ni ilk müminine açıklaması

29 Mayıs; Hz. Bahauallah'ın Arzı Akdes'de Suydu

9 Temmuz; Hz. Bab'ın Şahadeti

20 Ekim; Hz. Bab'ın doğumu

12 Kasım; Hz. Bahauallah'ın doğumu

Ayrıca her ikicide Hz. Abdülbaha'ya ait iki yıldönümü daha vardır. Bunlar da Bahailer için önemli olmakla beraber çalışılması haram olan kutsal günlerden değildir. Birincisi“26 Kasım- Ahim Günü” olarak bilinir. Bahailer bu günü Hz. Abdülbaha'nın, Hz. Bahauallah'ın müminleriyle Ahdinin Merkezi olarak tayin edilmesinin yıldönümü olarak kutlarlar. İkincisi “ 28 Kasım Hz. Abdülbaha'nın Sudu”nun yıldönümüdür.

BAHAİ TOPLUMUNA KATILMAK

Hz. Bahauallah'ın koyduğu yüksek değer yargılarını bilen birçok kimse, asla bu yüce ülkelere layık bir hayat yaşayamayacaklarını, dolayısıyla kendilerine Bahai diyemeyeceklerini düşünürler. Gerçek sudur ki, kusursuz bir Bahai hayatını yalnız bir kimse yaşayabilmiştir, o da Hz. Abdülbaha'dır. Bahailer kendi kusurlarını pekala bilirler ve Hz. Bahauallah'ın yardımına ihtiyaç duymalarının nedenlerinden biride budur. Allah'ın Elcisi'ni göndermesinin maksadı, insanlara en büyük ihtiyaç zamanlarında yardım etmektir.

⁶ Arazi ile ilgili statik, kitabın yazıldığı 1960-70 yıllarına aittir.

İlahi Hekim insanların kalp ve ruhlarının dertlerine deva olmak için gelir. Bu Hekim'i tanyanlar, O'nun ilaçlarını almaya başlarlar, çünkü cesaret ve sebat gösterirlerse ilahi devanın yalnız kendilerine değil, bir ferdi oldukları bütün insanlık ailesine zamanla sağlık ve mutluluk getireceğini bilirler.

Hz. Bahau'llah'ın bu çağda Tanrı Elcisi olduğuna inanan bir kimse Bahaidir. Adını değiştirmesi veya herhangi bir törenden geçmesi gerekmez. İdari siciller için ve pratik nedenlerle yaşadığı yerin Mahalli Mahfiline, bulunduğu kent veya köyde Mahfil yoksa o sırada bulunduğu ülkenin Milli Mahfili'ne bildiride bulunur.

Artık Bahai toplumunun bir üyesi olarak bütün dünyaya yayılmış dindaşları ile güç birliği yapmaya ve insanlığın birliği için çalışmaya hazırdır.

HZ: BAHAU'LLAH'IN YAZILARINDAN SEÇMELER

“Bu en büyük, bu yenedünya düzeninin titreştirici etkisiyle dünyanın dengesi bozulmuştur. Fani gözlerin bir esine daha tanık olmadığı bu essiz, bu akil almaz sistem sayesinde insanlığın hayat düzeni devrime uğramıştır.”

“Bu çağda dünya milletlerinin hepsinin içinde yeni bir hayat kıpırdaşıyor, ama henüz hiçbirinin bunun nedenini bulmuş veya sebebini sezmış değil...”

Ey Dostlar! Size bahsedilen erdemleri hafife almayın, yüce kaderinizi bilmezlikten gelmeyin. Bazı yüreklerin uydurduğu bos hayaller yüzünden emeklerinizin kaybolmasına katlanmayın. Sizler anlayış semasının yıldızları, şafakta esen meltem, bütün insanların hayatının bağlı olduğu sakin akisli ırmaklarıdır...

“Bütün işlerinizde rehberiniz hikmet olsun, ona sımsıkı yapışınız. Rabbin iradesini yerine getirmek için güçlenmenizi, O'na hizmet ve O'nun Adı'ni yüceltmeye kıyam edip O'nun sevgisine erenlere bahsedilen makamı anlamak için yardıma nail olmanızı, Tanrı hepinize nasip etsin.”

“Tanrı'nın Kitabı acildi. O'nun kelimesi insanlığı kendine çağırıyor. Ama O'nun Emrine yapışmaya ve O'nu yaymakta vasıta olmaya razı gelenlerin şayisi bir avuçtan fazla değil...”

Ey Tanrı dostları, dünyanın haksızlık ettiği Kimse'nin sesine kulak veriniz. Ve O'nun Emrini ululayacak herzeye sımsıkı sarılınız... Bu, güçsüzlere güç asılayan ve yoksulları servetle taçlandıran bir zuhur'dur.

Tam bir dostlukla ve kusursuz bir arkadaşlık ruhu ile birbirinizle meşveret ediniz ve hayatınızın değerli günlerini dünyayı iyileştirmeye ve her şeyin Kadim ve Mutlak Sahibi Olan'ın Emrini yaymaya adayınız.”

“Tanrı'nın Adalet Evi'nde olan kimseler gözlerini gece gündüz kulların eğitilmesi, ülkelerin ileri götürülmesi, insanların korunması ve insan onurunun muhafazası için Kalem-i Ala semasının ufkundan Görünene cevirsinler.”

“Kendinizi insanların çocuklarının refahı ve huzurunu geliştirmeye veriniz, zihin ve iradenizi dünya milletlerinin ve halklarının eğitimine yöneltiniz ki, onu bölen anlaşmazlıklar İsmi Azami'n gücü ile dünya yüzünden silinebilsin ve bütün insanlık tek bir düzenin destekleyicisi ve tek bir şehrin sakinleri olabilsin.”

“Allah'ın iç gözle donattığı kimseler Tanrı'nın koyduğu hükümlerin dünya düzenini ve insanların güvenini sağlamak için en üstün vasıta olduğunu hemen anlayacaklardır...”

Ey dünya insanları! Kesinlikle biliniz ki Benim eminlerim, kullarım arasında Benim sevecen inayetimin lambaları ve yaratıklarım için benim rahmetimin anahtarlarıdır...

Sizler sırf bir yasalar dizisi açıkladığımızı düşünmeyin. Hayır, Biz size kudret ve kuvvet parmaklarımızla en semce şarabın mührünü açtık. Zuhur Kalem'i'nin zahir ettiği şey buna tanıktır. Bunun üzerinde düşününüz, ey iç göz sahipleri!”

“Tanrı'nın ağzından çıkan her kelime, eğer bu gerçeği anlayanlardan iseniz her insan bedenine yepyeni bir hayat verecek güçtedir. Bu dünyada gördüğümüz şaşılacak şeylerin hepsi O'nun Ulu ve En Yüce İradesinden, O'nun şaşılacak ve eğilmez Maksudından zahir olmuştur. Gerçekten, gelecek günlerde şimdiye kadar hiç duymadığımız şeyleri göreceksiniz.”

“Zafer günü geldiğinde herkes kendinin inanmışlığını ikrar edecek ve Tanrı Emri'nin sığınağına koşacaktır. Dünyayı kaplayan bela günlerinde Emrinde sabit kalan ve O'nun gerçeğinden sapmayanlara ne mutlu!”

“İlahi! İlahi! İnsanların kalplerini birleştir. Büyük maksadını onlara ayan et. Emirlerine tabi, seri atinde kararlı olsunlar. Onlara işlerinde yardım et. Sana hizmet etmek için onları kuvvetlendir.”

“İlahi onları kendi hallerine bırakma, Nuri irfanınla onlara yol göster. Muhabbetinle kalplerini sevindir Sen gerçekten onların Yardımcısı'sın ve onların Rabbisin.”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.